



Abril 1994 - N° 144 - 150 PTA.

LLUCMAJOR

de pinte en ample



EL PASSEIG: CANVI DE FESOMIA



**POLÈMICA
AL CLUB
NÀUTIC
DE
S'ARENAL**

100 cl.



25% vol.

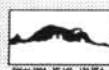
AROP
d'en
GORI
F. Vidal

Elaborado por Destilerías F. Vidal Catany, S.L. - C. San Francisco, s.n.

LLUCMAJOR (MALLORCA)

Emb. 1696 - PM Reg. Ind. 75497 Elaborado en España

N.R.S.I. 30.3182 PM



LLUCMAJOR
de pinte en ample

Revista mensual

Dep. Leg. PM - 350 - 1.981 Any XIII



EDITA:

Obra Cultural Balear de Lluçmajor

INFORMACIÓ I PUBLICITAT:

C/ Bisbe Taixaquet, 105 (Lluçmajor)

DIRIGEIX:

Catalina Font

COL.LABOREN:

Sebastià Alzamora, Ignasi Barceló
Miquel Barcelò, Miquel Bezares
Llucia Caldés, Celso Calviño
Francina Capellà, Miquel Cardell
Sebastià Cardell, Joan Clar
Joan Contestí, Damià Duran
Bartomeu Font, Joana Font
Catalina Garau, Maties Garcías
Antoni Ginard, Miquel Janer
Franc Jaume, Coloma Julià
Antoni Llompart, Benet Llompart
Llorenç Mascaró, Francisca Mut
Maties Mut, Miquel Mut
Guillem Oliver, Jaume Oliver
Margalida Palou, Nanda Ramon
Sebastià Rubí, Jaume Salvà
Josep Sacarès, Miquel Sbert
Tomeu Sbert, Catalina Serra
Jerònia Socias, Joan Socias
Gabriel Thomàs, Arnau Tomàs
Pere F. Torrens, Antoni Vadell
Bàrbara Verdera, Francesc Verdera

SECCIÓ ESPORTIVA:

Coordinador: Joan Quintana

Col.laboren:

Joan Jaume, Jaume Manresa

IMPRIMEIX:

TIRRENA, S.A.

TEL: 55 52 12

C/ Pintor Joan Gris, nº 2
MANACOR

**El pensament de la Revista
s'expressa només a través
de l'Editorial**

LOCAL

3



Conservar sense estrènyer

A molts de llucmajorers ens sabrà greu que tomin les cases que veis retratades a la portada d'aquesta revista. Ens agradava que formassin part del nostre paisatge: les trobàvem hermoses i les enyorarem. Ara bé, que ningú no hi vegi, en això, un retret. En respectar la norma urbanística, tothom té dret a fer de ca seva allò que vulgui. Sobretot, no és possible constrenyir el creixement econòmic d'un poble ni la llibertat de les persones en ares del gust estètic d'una minoria sempre bona a l'hora de fer els comptes a fora casa. Un poble no és un museu del passat i de vegades són necessàries mutilacions doloroses del seu cos per tal de mantenir-lo en vida. Com un arbre que convé d'exsecallar un poble no ha de tremolar a l'hora d'extirpar les seves branques seques. Ara bé: una gent sensible ha de saber quan perd una part irrecuperable del seu paisatge. I en veure-ho ha de plorar, inútilment però sense hipocrèsia. Aquesta és la qüestió. **Primum vivere.**

Això no obstant, hem de lamentar que la insensibilitat s'hagi entronitzat a la casa de la Vila: que l'Ajuntament no hagi estat capaç d'elevat a norma urbanística el catàleg d'elements arquitectònics que elaborà l'anterior consistori i que encara consideri més important l'alineació d'un carrer que la conservació del paisatge urbà que ens és característic. Els criteris dels nostres urbanistes sovint impedeixen de conservar el que és bo a força d'estrènyer per allà on no importa. Aquest és, per ventura, el cas que ens ocupa. Lluçmajor ja ha perdut edificis emblemàtics com l'estació del tren, i en tornarà a perdre. Que mai no vegem caure les cases de la part nova de plaça, ni la peixateria, ni... Que visquem sense estretons, però no alterem la nostra fesomia fins al punt que no ens coneguem la cara en mirar-nos al mirall.

VII Diàlegs Fe-Ciència

Arribada la Quaresma, el Consell de Pastoral Parroquial de Lluçmajor ens tornava convidar als Diàlegs Fe-Ciència que cada any organitza. Enguany el tema elegit fou el de LES SECTES, tema prou important i de plena actualitat dins la nostra societat. Aquest tema fou tractat des de diferents punts de vista: el primer dia D. Toni Bennàsser tractà la relació de les sectes amb la societat d'avui, encara que la seva reflexió central fou sobre el sectarisme; el segon dia es tractà la relació entre sectes i religió per D. Pere Fullana i D. Teodor Suau; i finalment, les dinàmiques de captació per D. Joan Bestard. El darrer dia per causes majors no hi assistí la Teraupeuta M. Fortesa. Ca-



Pere Fullana, Teodor Suau i Frederic Cardona (Foto: C. Julià)

da dia l'assistència fou important, més d'un centenar de persones, a la vegada que el tema provocà un dià-

leg públic amb els ponents i en privat amb els amics.

Plenari de l'Ajuntament

Arnau Tomàs

CONSTRUCCIÓ D'UNA PISCINA COBERTA

-Els pocs temes d'especial interès s'aprovaren per unanimitat en el darrer plenari ordinari celebrat per l'Ajuntament de Lluçmajor. La cosa més destacada va ser relativa a una sol·licitud al CIM d'una subvenció per construir una piscina coberta al Camp Municipal d'esports de Lluçmajor. Aquesta obra de la piscina, segons va manifestar el batle, no es durà a efecte totalment a causa de les dificultats econòmiques del Consistori i només es farà la primera fase, amb un pressupost de 24 milions, dels quals el Consell n'aportarà 20 com a subvenció.

Un altre punt d'interès va ser l'aprovació d'una subscripció de conveni amb l'empresa Orenol, S.A. per tal que s'encarregui de les obres de conducció d'aigua depurada de son Gall fins al complex residencial de son Antelm, per regar els camps de golf.

Així mateix, en el capítol de precís i questions, en instàncies del grup socialista i per boca del responsable

d'urbanisme, Sr. Rabasco, varem saber que a finals d'aquest mes d'abril, seran inaugurades a s'Arenal, el local per a la III Edat i la zona verda de la Plaça major.

MES TEMES

-També s'aprovaren, sense discussions, aquests altres temes:

-Rectificació del padró municipal

d'habitants del terme, que s'actualitza en 19.602, amb un augment de 942 residents.

-Nova denominació d'aquestes vies públiques: Plaza del Almirante D. Juan de Borbón, a una de Badia Gran i Plaça de s'Estació a un de s'Arenal.

-Venda d'una parcel·la sobrera a la Ronda Ponent, prop de Na Joana, al propietari veí, per 300.000 pta.



Biblioteca municipal
Ajuntament de Lluçmajor
Xarxa de Biblioteques del
Consell Insular

C/ Berga, cantonada Formentera, s'Arenal.
Telf. 49 00 02

Horari: de dilluns a divendres, de 15'30 a 20 h.
dissabtes, de 10 a 13 h.

DIA 23 D'ABRIL, en motiu del **DIA DEL LLIBRE** i per celebrar el Tercer Aniversari de la Biblioteca, actuació de na **Caterina Contacontes** a les 11'30 h.

Unes pinzellades biogràfiques sobre la monja llucmajorera

Sor Maria dels Àngels Ginard Martí

Es continua el procés de beatificació

El passat 3 d'abril, dia de Pasqua, després de la processó de l'Encontrada es va fer un senzill homenatge-recordatori a aquesta monja nascuda ara fa cent anys a la nostra vila.

La llucmajorera Sor Maria dels Àngels va néixer a les cinc i mitja del dematí del dia 3 d'abril de 1894, a una petita casa del carrer del Monestir que té la façana mirant a l'antiga placeta dels Pins. Aquesta casa és avui coneguda com a Can Pastera.

El dia cinc d'abril de 1894 la batià el que llavors era rector de la nostra Parròquia, D. Francesc Mir.

Per les dades del batiment sabem que aquesta monja era filla de D. Sebastià Ginard i Garcia i de D^a Margalida Martí Canals, provenint per part de pare del terme municipal de Campos i per part materna del de Binissalem.

El pare que havia fet el servei militar com soldat voluntari a Cuba, passà l'any 1876 a la Guàrdia Civil on arribà al grau de Capità. Aquest com a Tinent, l'any 1890, va venir destinat a Lluçmajor, on neixeren quatre de les seves filles. A la nostra localitat hi visqueren fins l'any 1898, ja que el seu pare va ascendir a Capità i fou destinat a les Illes Canàries.

Sor Maria dels Àngels va passar la seva infantesa a Lluçmajor, a les Palmas de Gran Canària i Binissalem, però fou a la nostra vila on fou



confirmada el dia 4 d'Abril de 1898 pel que era Bisbe de Mallorca, l'Excel·lentíssim Sr. D. Jacint Maria Cervera i Cervera.

La vocació de Sor Maria dels Àngels es va despertar des de molt jove

i va demanar primerament per ingressar de monja al Convent de Sant Bartomeu d'Inca on hi tenia una tia monja, però fou finalment el dia 26 de novembre de 1921 quan ingressà al convent de les Germanes Celadores del Culte Eucarístic de Palma, i el dia 2 de maig de 1922 quan es va posar l'hàbit de la dita Congregació.

El 3 de maig de 1926 fou destinada a Madrid i allà hi va estar fins l'any 1929 en que va tornar a Mallorca, on hi va permanèixer per espai de dos mesos per tal d'emetre els vots perpetus. Des de Palma va anar destinada com a Conciliària a Barcelona i posteriorment, el dia 6 de setembre de 1932 va passar a Madrid. Quan el mes de juliol d'aquell fatídic 1936 es va escampar per tota la geografia peninsular i insular la sang i la mort, aquesta monja, pel simple fet d'esser religiosa, fou detinguda i posteriorment assassinada. Cinquanta-un anys després d'aquest trist i lamentable fet, el dia 28 d'abril de 1987, s'obri el procés de Beatificació d'aquesta monja llucmajorera i aleshores d'ara continua endavant.

Celso Calviño

Nota de la Redacció

A la publicació del mes de març i per causes alienes a la nostra voluntat els darrers paràgrafs de l'article **Miquel Mascaró i els pollets informàtics de "La 2"** eren pràcticament il·legibles i per això els reprodueixim:

El cinema i la publicitat són, avui, les principals aplicacions comercials de la creació i animació d'imatges per l'ordinador, però les possibilitats d'aquesta tècnica són "infinites" segons han declarat els professors Mascaró i Montesdeoca a la premsa.

Miquel Mascaró ha estat col·laborador d'aquesta revista. Des de molt jove ha mostrat una gran disposició pel disseny: els encapçalaments d'algunes seccions d'aquesta publicació han estat dibuixos seus.

Les confraries Ilucmajoreres s'organitzen

La Confraria de Penitents de la Joventut Seràfica, més coneguda com a Careputxes del Convent celebraren per primera vegada el dia 11 de març una assemblea general en el teatret situat al costat de la porteria del Convent.

L'objectiu principal de la reunió era millorar en tots els aspectes l'assistència i control dels confreres a les processons de Setmana Santa, així com també fer reunions perquè els penitents es coneguessin.

Un altre objectiu d'aquesta prime-

ra reunió, també fou important, va esser l'elecció d'una Junta Directiva. Per elegir-la, es va fer una votació entre tots els assistents, quedant formada de la següent manera:

President: Guillem Roig Sastre.

Vice-president: Miquel Mòjer Martorell.

Secretari: Francesc X. Tomàs Terrassa.

Vice-secretari: Antoni Ferragut Mut.

Tresorer: Miquel Salvà Cerdà.

Vocals: Josep Vidal Joan, Llorenç

Tomàs Sastre, Maties Morlà Ferrà, Miquel Puig Ros, Catalina Mascaró Capllonch, Francesc Vidal Tomàs, Damià Verger Garau, Joana M. Llinàs Colom, Alfonso Sánchez, Josep Roig, Bartomeu Llompart Van Belzen, Coloma Tomàs Ramon, Lourdes Garrido Salvà.

Aquesta directiva serà l'encarregada de muntar els "passos", així com presentar propostes a les properes reunions.

C.C.

Escola Pública "Son Verí", s'Arenal

Homenatge a Joan Miró

Durant el passat mes de març, al col·legi públic "Son Verí" de s'Arenal, s'ha fet un petit homenatge a un

gran pintor, amic dels infants, Joan Miró.

S'han realitzat moltes i diverses activitats i la valoració de totes elles ha estat molt positiva gràcies a la participació dels escolars.

És curiós de veure com els infants descobreixen en els dibuixos i quadres de Miró, el món de la fantasia i la il·lusió que intentà en tot moment, reflectir el pintor. Els escolars han cercat informació, l'han treballada, han realitzat comentaris molt originals, han visitat la Fundació Pilar i Joan Miró i han ambientat l'escola amb els murals, quadres i mòbils realitzats mitjançant la inspiració mironiana.

Professorat i alumnat està molt satisfet d'aquesta experiència i pensen que ha estat molt valuosa per a la totalitat dels alumnes de l'escola, des dels més petits fins als cursos superiors.



Antònia Ballester Bonet va fer 105 anys el passat dia 6 de març. Malgrat l'avançada edat aquesta doneta encara canta gloses i cançons llargues.

Des del 100è Aniversari n'Antònia Ballester rep per part de l'Ajuntament un ram de flors i una capsa de bombons (Foto: M. Clar).



Firadecom a Llucmajor

Els passats dia 18 i 19 de Març es va organitzar a Llucmajor la FIRA-DECOM, aquesta fou organitzada per la Parròquia a través dels joves amb la col.laboració del Secretariat de Pastoral Juvenil de la Diòcesi. L'objectiu de la fira era crear un espai de reflexió obert a nivell de poble sobre el tema: "Anar de Marxa", per tal motiu es dugueren a terme la caseta, el taller i el CAFÈ-FÒRUM. Totes les activitats realitzades estaven emmarcades sota el títol "Com viure l'estil del Déu Amor" anant de marxa. La resposta a la convidada fou plural tant en edat com en opinions, per això us n'ofereim un parell

Antoni (JOVE):

"La FIRADECOM va ser en general interessant i entretinguda, sobretot per als joves, els quals varen poder analitzar el nostre anar de marxa. Activitats com el taller, t'ajuden a lligar caps dins la vida. Seria interessant que hi hagués altres firesdecom i activitats així".

Xisca (JOVE):

"La nit del dissabte canviàrem la nostra marxa habitual i assistirem al CAFÈ-FÒRUM que es va celebrar al Cellar de Sant Bonaventura amb el motiu de la FIRADECOM. El tema fou: Anar de Marxa (Com viure l'estil del Déu amor anant de marxa), i passàrem una vetlada d'allò més divertida. Els integrants de la taula foren tres persones que representaren molt bé cada part implicada en el tema: una jove religiosa que també surt de marxa de tant en tant, un jove marxós i una mare que a més d'esperar angoixosament que els seus fills arribin a casa surt també a divertir-se; tots ells foren presentats i acompanyats per na Margalida que també representà el seu paper. Després d'exposats els seus punts de vista i les seves opinions, foren convidats a un cafè o una altra mena de beguda i s'originà un debat

molt interessant on sorgiren tota mena d'opinions. Per acabar, els joves demostraren que no necessiten res per anar de marxa i passar-ho bé i ballaren allà mateix la cançó de moda i s'hi afegí qui va voler. En general passàrem una vetlada molt entretinguda i divertida, ens ho passàrem molt bé i pens que s'hauria de repetir més sovint tractant temes diferents".

M^a Concepció (JOVE):

"La caseta de com viure l'estil del Déu amor anant de marxa, va ser molt interessant i molt instructiva. Em va fer veure que no és l'aspecte exterior el que és important, sinó que és l'aspecte interior. També, una cosa que me va agradar, van ser les solucions que donaren per trobar-nos bé nosaltres mateixos interiorment. Me va fer reflexionar bastant i animar-me a mi mateixa a posar en pràctica les solucions que donaren a la caseta".

Mercedes (JOVE)

"En el Taller ens hi trobàrem un grup de joves, els quals ja estàvem introduïts en els curssets de confirmació. Mancaven pares i també joves que no pertanyen als curssets".

Margalida (ADULT)

"El CAFÈ-FÒRUM vaig trobar-lo molt interessant, ja que es varen donar moltes d'opinions diferents entre joves i adults. El que me va cridar més l'atenció fou l'exposició de na Rosa, pel fet d'esser monja, ja que segons les meves idees em semblava que el tema no anava amb el seu estil de vida. Amb la seva exposició em vaig adonar que les coses han canviat molt".

Franca (ADULT)

"Fa poc que visc a Llucmajor. Vaig acollir la vostra convidada a participar al Taller amb una quartilla color de cel que segur arribà a les mans de moltes persones... Es titulava FI-

RADECOM. Era els joves els qui ens convidaven, eren els qui tenen inquietuds, ganes de fer camí en l'estil del Déu Amor. "HO VOLS TASTAR? (deia la quartilla). Clar que ho vull tastar! No m'ho vaig perdre. Que m'hagués agradat que molta més gent hi hagués assistit!!!. Hi vaig acudir. Sapigueu que va ser per a mi un gran privilegi, un gran regal. Què tastàrem?, pensàrem, dialogàrem, callàrem, experimentàrem i compartírem sense presses. Com visc l'estil del Déu Amor?...

1. Conclusió: El que aportam amb els nostres esforços serà el que recollirem (vaig aprendre).

2. Tots ens necessitam. Per això dialogàrem espontàniament de dos en dos i amb la persona que volguérem. Ens escoltàrem com cal... Quina riquesa hi ha dins cada ser!. Quina meravella poder mirar-te dins els ulls nets!. Sentir amb senzillesa les vibracions i transparència d'unes vides que en plena joventut i l'any 94, tenen a Déu, el cerquen amb naturalitat com algú a qui s'ha de rebre i volen viure-ho en el quefer diari.

3. Comprovàrem, compreguérem mitjançant un joc, que: Hi ha d'haver coherència entre el que creim i obram.

4. Pregàrem amb un fons musical. Repeteixo: Sense presses. Ben relaxats, pujàrem a la muntanya i després en baixàrem i compartírem que el Déu Amor és etern i vol que el donem a conèixer per tota la terra.

NOTA: Tots els joves de Llucmajor i nosaltres adults no rebutgem, descuidem i oblidem les convidades que ens facin aquests joves. Ells quan ens conviden és perquè ens hi volen. Deixem-ho tot i fem-nos-hi presents. Els farem costat, experimentarem joventut i ens contagiàran ganes de viure. Tots ens necessitam. Cal integrar-nos, contagiar-nos. Hi ha molt per fer... Però... el món no és perdut. EL DÉU AMOR ES AMB NOSALTRES"

S'Arenal

Recital de música i de poesia i Diada de Pancaritat



D'esquerra a dreta: Joan Bauzá; Gaspar Oliver; Miquel Moll i Joan Miquel.

Tomeu Sbert

-Els dies 9 i 10 d'aquest mes d'abril tenim celebració d'un programa d'actes amb motiu de la festa de l'Angel. Hi haurà recital poètic i de música a l'Església parroquial. El dissabte, dia 9, a partir de les 20'30 h. i l'endemà, diumenge dia 10, diada del Pancaritat als voltants del Pont de ses Set Boques.

L'esmentat acte cultural és, en aquesta cinquena edició consecutiva, el vespre anterior perquè la comissió organitzadora encapçalada per la revista "S'Unió de s'Arenal" i a l'empar de la Parròquia de la Lactància, crec que s'aconseguirà major esplendor i participació de públic al qual li

agrada de gaudir de l'art musical i poètic.

La diada de pancaritat serà regida de forma semblant als quatre anys anteriors, és a dir: missa a l'església i, seguidament, romeria a peu cap a l'arquitectònic Pont de ses Set Boques. Una vegada arribats, hi haurà ball de bot, jocs diversos per a joves i gent major, dinar i més festa l'horabaixa, i tot pensat perquè tothom ho passi d'allò més bé.

Les actuacions musicals i la recitació de poesies seran intercalades. Es compta amb la col.laboració especial de l'Ajuntament de Lluçmajor i ajuts de diferents cases comercials i de gent particular.

EL GRUP "PICADIS" DE TEATRE

-El grup "PICADIS" de teatre es troba en línia ascendent. Varen oferir una roda informativa i els representants assistents, encapçalats per Damià Tomàs i Miquel Ambrós, deixaren ben clar l'avinentsa d'apostar per representar noves comèdies i examplar horitzons. La darrera obra que han escenificat és un text de Dario Fo, adaptat a la versió mallorquina per M. Ambrós, titulat "Aquí no paga ningú". Aquesta obra fou estrenada a Porreres i va ser tot un èxit.

"PICADÍS" es va fundar a s'Arenal, el 1987. Des d'aleshores han posat en escena comèdies com "Cavallet quan eres jove", "A on anam?",

ANTÒNIA ISERN

major

ret

Perruqueria unisex

C/ MAJOR, 7 . LLUCMAJOR . ☎ 661359

RESTAURANT

GRAN VIA

NOCES · BANQUETS · COMUNIONS
I BATEIGS

Informació: Tel. 66 03 17 - LLUCMAJOR

"La tia d'en Carles", "Escàndol a casa"...

Aquests anys coordinaran novament respectives mostres de teatre a Lluçmajor i a s'Arenal. Tot el grup és pur entusiasme, capacitat organitzadora i entrega total a l'art teatral.

IL·LUMINACIÓ

-Favorables del tot són els comentaris referits a la nova il·luminació de l'Avinguda Europa (abans, 2 de maig). Els fanals instal·lats estaven, la majoria romputs perquè eren fets de material adient per a jardins o per a llocs més protegits, que no per a una zona de molt trànsit com és aquesta. El regidor d'indústria, J. Puigserver, va procedir a la inauguració del nou enllumenat.

BOTXA (cast. petanca).

-Diumenge dia 10 al camp d'esports de Son Verí tendran lloc unes eliminatòries prèvies del campionat d'Espanya de Botxa, segons confirmacions del regidor d'esports Francisco Ferré. Aquesta competició també serà puntuable per al campionat de Balears. Hem de dir que el club Cabrera ha aconseguit la millor campanya de la història d'aquest esport, i han acabat imbatuts en 22 jornades i han ascendit de categoria.

NOTÍCIES BREUS

-Continuen a un ritme intens les obres de la primera línia a la zona de s'Arenal-Palma.

-El rumor que R. Reus, ex-porter

del Reial Mallorca, podria ser el nou president de la UD Arenal només ha estat això, un rumor.

-Per cert, l'equip entrenat per Quique Ogazón i Tomeu Socias ha sofert un bon nombre de pèrdua de punts i ha baixat considerablement durant les darreres jornades.

-Diumenge, dia 3 d'abril es disputaren els partits finals del "VI Torneig Nacional de Futbol Benjamí" sota el patrocini del CIM. Els encontres i els resultats foren aquests:

Selecció Benjamí de Mallorca - Selecció d'Eivissa. Resultat: 5-0 a favor dels mallorquins.

Barça Benjamí - Atc. Bilbao. Resultat: 1-0 a favor del Barça.

Classificació final: 1r. Selecció Mallorca, 2n. Barcelona, 3r. Atc. C. Bilbao, 4t. Selecció Eivissa.

Cal destacar que a la Selecció campiona hi ha format part el Benjamí llucmajorer del C.D. Espanya, Sebastià Canyelles Grimalt, el qual ha fet molt bon paper en aquests partits i des d'aquí li donam la més sincera enhorabona.

-Ciclisme a les totes. El Club Ciclista Arenal, amb Pere Canals, P. Quintana, P. Dols i altres directius permeten de veure curses importants. Hi col·labora l'Associació d'Hotelers presidida per J. Oliver.

-Aquestes darreres setmanes es va questionar la continuïtat en el càrrec de la presidència del CNA. Ha sortit un grup opositor i ja veurem què passa.

-La celebració del Torneig "Princesa Sofia", un any més, ha significat l'esdeveniment de més ressò celebrat a la nostra badia, sota el patrocini

d'Axa-Mare Nostrum amb l'assistència de la família Reial.

-Els actes de Setmana Santa han estat lluitos, tant a l'església Parroquial com a la Porciúncula i per primer cop a s'Arenal han tengut lloc les processons.

-Les instal·lacions del parc aquàtic arenaler, Aquacity, reben la pertinent retocada per posar-se a punt a primers del mes de maig.

-La temporada turística vinent serà, si no hi ha canvis, una temporada que batrà rècords quant a massivitat de turistes.

-Julià Mòjer, un repescat per la Porciúncula, nomenat novament president de temes esportius, duu de moment una molt favorable tasca endavant.

-Joan Bauçà, regidor de turisme de l'Ajuntament de Palma diu que s'Arenal "aquests dies estarà més atès que mai".

-Miquel Moll, president en funcions de la UD Arenal ha confirmat que "després d'acabar el mandat es convocaran eleccions". Ha afegit que les seves ocupacions particulars necessiten més atenció per part seva.

-La II Trobada de la Glosa, tindrà lloc a Lluçmajor i ha despert inquietuds en alguns grups arenalers que estimen el vers improvisat.

-David Ordóñez, atleta arenaler, ha aconseguit triomfs i darrerament va a disputar algunes proves d'atletisme a la península.

-Es parla de tornar a fer una Trobada d'arenalers antics. Que duguin, com a mínim, molts anys de residència a s'Arenal o que hi hagin nascut.

SPORTS
ca'n salom



CORDELLERIA I ESPARDENYERIA

C/ Músic Joan Xamena, 12. Tel. 66 14 84 (Lluçmajor)

TALLER MECANICO
NOGUERA

DEL MOTOR I DE L'AUTOMÒBIL

Pedro Noguera Enseñat

AGENT OFICIAL

Taller autoritzat



automòbils



piva motor s.a.

C/ Ripol, 30 - Tel. 66 22 13

Nova candidatura al Club Nàutic de s'Arenal

Davant els fets que es varen esdevenir a la passada Junta General Ordinària, que es va convocar per al dia 24 de març, on, després d'una breu salutació als socis per part del President, Sr. Joan Miquel, el Secretari va suspendre la sessió. Aquest, va explicar que per a la presentació d'una candidatura cal l'aval del 10 % dels membres de l'Assemblea, i que el divendres, dia en què s'havia de tancar l'admissió de candidatures no hi havia ningú que complís aquest requisit i, per tant, la Junta directiva actual no es troba constituïda.

També va explicar que si bé és veritat que la seva actuació com a Secretari de la Junta Electoral no va ser encertada, parlant en termes estrictament legals, entenia que havia actuat moralment bé perquè el diilluns, quan havia anat a comprovar les candidatures, només n'hi havia una.

Després d'aquestes explicacions es va donar per conclosa la Junta amb la promesa que en el mínim termini possible es convocarien noves eleccions.

I així ha estat. En data del 25 de març els socis reberen una carta on se'ls convidava a l'Assemblea General Extraordinària per al 12 d'abril, per a la nova convocatòria d'eleccions.

Per poder oferir informacions als socis i als llucmajorers, en general, i com que hom té notícies que es preparaven diferents candidatures, ens



hem acostat als locals del Club on hem pogut contactar amb el Sr. Joan Vich Llompart, capdavanter de l'única candidatura que fins al moment de tancar l'edició, és segur que es presenta.

El Sr. Vich, de pares mallorquins, va estudiar al col·legi La Salle, de Palma, durant quatre anys, després dels quals i a causa dels negocis familiars va anar a viure a València i des del 78 es dedica al món dels negocis.

Actualment alterna el lloc de residència habitual entre Ciutat i Cala Blava, on, des de sempre, ha estiuat.

-Quins són els motius que l'han

animat a presentar-se com a cap d'una candidatura per assumir la presidència del Club, si així ho decideixen els socis?

-Això sorgeix des del mes de novembre, quan es presentà el Sr. Joan Miquel a les eleccions, com a únic candidat. Jo havia sabut per distints socis del club que hi havia hagut algunes irregularitats, la qual cosa al final s'ha comprovat. Després de tres mesos, hem arribat a una assemblea, el 24 de març, en què la mateixa Junta Directiva i el propi President, reconegueren que hi hagué aquestes irregularitats i, evidentment, no hi ha hagut més remei que fer eleccions generals altra vegada i, pels rumors que hem sentit, el Sr. President no es tornarà presentar.

De nosaltres, el grup que representem, se n'ha parlat malament o, almenys se n'ha volgut donar una mala imatge perquè hem estat els precursors perquè ell se'n vagi, o també s'ha comentat que l'hem volgut treure per un capritx personal, sense motius aparentment importants. Doncs bé, vull anunciar que no és així, perquè el vertader motiu que ens ha impulsat a investigar la situació en què es troba actualment el Club, és el desig d'informar tots els socis de quina és la situació real.

-Quan va començar de formar-se aquest grup que vostè representa?

-Va començar a partir del mes de desembre, a petició d'un grup de socis de número, la investigació d'una sèrie d'irregularitats comeses pel Sr.

PERRUQUERIA

FINA

C/ d'Es Vall, 49

Tel. 66 11 58



FOTO CLAR

Perfumeria

Reportatges, Fotos d'Estudi, Carnet... i una extensa gamma de productes de perfumeria

**OFERTES EN CAMERES FOTOGRÀFIQUES
VENDA DE CARRETS**

Carrer Nou, 8 - Tel. 66 06 32 - LLUCMAJOR

President i per la seva Junta durant els darrers anys. Tot això ens va portar a mantenir converses periòdiques amb part dels membres de la Junta, així com amb el propi President, fins que en un moment determinat se'ns va dir que si volíem continuar investigant el Club, havíem de fer una petició per escrit a la Junta. D'aquesta postura va néixer la petició raonada d'una sèrie de punts, devuit en total, per intentar aclarir la situació real en què es troba el Club.

Després d'analitzar part de la informació sol·licitada a la Junta i d'examinar-ne el contingut, no tenim altre remei que afirmar que és certa la sospita inicial d'irregularitats, greus, comeses pel Sr. President en l'aspecte econòmic i contra els estatuts de l'entitat.

Malgrat aquesta situació som realistes, quan entenem que qualsevol persona que hagi estat en posició de qualsevol tipus de poder durant vint

pis que es cometen, la qual cosa perjudica el prestigi de la persona que els comet i també la pròpia entitat. Ja sabem que això pot passar a qualsevol, però desgraciadament el cas ens afecta a tots els socis d'aquest club.

Aquests fets han obligat que neixi una nova candidatura que segurament serà encapçalada per mi, per tal que aquestes irregularitats s'acabin i no es tornin repetir.

-Què més pretén, aquesta nova candidatura?

-Que no hi hagi dos clubs, sinó que sigui la fusió d'un i que qualsevol soci pugui expressar allò que cregui conve-

nient, mitjançant una bústia de suggeriments, i que la Junta Directiva, cada vegada que es reuneixi, pugui examinar-los i que el soci n'obtingui



anys sol pecar sempre de prepotència, o pensar que tot el que es fa està bé. Actuar d'aquesta manera comporta que no es vegin els errors pro-

Viajes
Xaloki, s.a.
G.A.T. 687

**FESTES DE SANT JOAN
A CIUTADELLA**

*Sortida: 23 de juny
Tornada: 26 de juny*



I ara també al **SUPERMERCAT PROHENS** de dilluns a divendres de les 15'30 a les 17'30 hores
Tel. 12 01 64. LLUCMAJOR

C/ Maria Antònia Salvà, 38
Tel. 26 74 50 • Fax 26 90 00
S'ARENAL



**RESTAURANT
PIZZERIA**

TORRE DE CALA PI

Urb. TORRE DE CALA PI

LLUCMAJOR - MALLORCA

Tel. 908 73 98 43

ESPECIALITATS
Pizzes
Carns al forn
Peixos

**OBERT TOT L'ANY
TANCAT ELS DIMECRES**

resposta. No com ha passat fins ara, que mai no s'ha escoltat ningú i s'ha fet el que s'ha volgut. Nosaltres volem que sigui un club democràtic, que cada un se senti integrat en base a una unió. Allò que no podem crear és un cisma en el club, ni entre els membres del Club vell i el nou ni entre socis d'una mateixa zona.

També s'haurà d'estudiar una sortida per a l'incompliment de l'article 24è que es refereix als socis juvenils, ja que des de l'aprovació dels estatuts, l'any 85, no se n'ha fet ni un. Això fa que els socis més joves tinguin una quarantena d'anys i òbviament cal demanar-se: qui dirigirà el Club d'aquí 10 o 15 anys? Per això, volem solucionar aquest problema que la Junta anterior ha creat i que creiem que és greu.

-Quines altres mesures i innovacions i/o propostes pensau plantejar als socis durant la campanya electoral?

-Quant a l'àrea econòmica, pensam que:

a- El primer que s'ha de fer és elaborar amb caràcter d'urgència, tota la comptabilitat corresponent als exercicis de 1989, 90 i 91, la qual ha desaparegut sense que n'existeixin còpies de seguretat ni llistats de cap classe.

b- També creiem que s'ha de realitzar una auditoria per un titulat, així com la peritació de totes les obres duites a terme durant els darrers 12 anys.

c- S'ha d'estudiar seriosament la

reducció de despeses als socis, si el port de superàvit, ja que pensam que ha de recaure directament en els que són propietaris de les concessions i el Club.

d- Les obres d'un cost superior als deu milions només es realitzaran per acord de l'Assemblea.

e- S'estudiarà la manera d'augmentar el calat d'entrada al port.

f- A la realització de les obres del

tatuts en el sentit que un president no pugui estar en el càrrec més de 8 anys (dos manaments) i s'estudiarà la forma per tal que els fills de socis menors d'edat, amb una quota reduïda passin a ser socis de l'Entitat.

-Com pensau millorar la infraestructura i els serveis?

-Hem pensat millor el servei d'aparcaments i major servei quant a l'abastiment de carburant.

-Ens podria parlar una mica de les competicions esportives, des del vostre programa?

-Per tal que no sigui només la vela l'esport que es practiqui a nivell competitiu, i per donar importància a la pesca, en especial del calamar i el volantí, es faran concursos periòdics i commemoracions puntuals.

-Vol afegir alguna cosa més per als lectors de la revista que són també socis del Club?

-Tan sols vull dir que tots els socis rebran una carta en nom de la

candidatura de què form part i en nom meu propi, i que si consideren que el programa que presentam és el que creuen més d'acord amb la idea que tenen d'un Club nàutic de s'Arenal, que ens votin, ja que pensam dur-ho a bon termini.

Ignasi Barceló



Club, no hi podrà intervenir cap dels membres de la Junta Directiva, ni que ho hagi estat durant els darrers 4 anys.

g- S'intentarà millorar, si és possible, el rendiment dels llocs d'amarra-da en benefici dels propietaris.

-I pel que fa als Estatuts?

-Quan als Estatuts, abans de cada Assemblea anual, el soci rebrà per correu l'estat de comptes. Es proposarà a l'Assemblea la reforma dels es-



**CENTRE ÒPTIC
EXPOLENT**

**LENTS DE CONTACTE
CONTROL VISIÓ**

M. Paloma Garí
Optica Optometrista
Contactòloga

C/. Berga, 26 - Tel. 26 33 74

S'ARENAL

*Sabates
Ca'n Gramet*

**VENDA DE MOSTRES
PARELLS SOLTS**

C/. Bisbe Talxaquet, 6 - Tel. 66 03 74
LLUCMAJOR

El Sr. Joan Miquel se'n va

Després de 20 anys de ser president del Club Nautic de s'Arenal no es presenta a la reelecció

Pels mateixos motius que hem entrevistat el Sr. Joan Vich (donar informació als nostres lectors), i per saber l'opinió del Sr. President referent a allò que s'esdevingué a la passada Junta General, hem parlat amb ell perquè ens exposàs el seu punt de vista sobre els fets i quins motius hi va haver perquè la cosa acabàs així.

- Sr. President: ens podria explicar els fets que han motivat la ruptura de l'ordre del dia de la Junta General convocada per vostè?

- Aquí hi va haver un moviment que començà fa devers tres mesos, d'uns socis que manifestaren que a les passades eleccions a la presidència del club no s'havien reunit els requisits pertinents perquè la Junta fos legal. Hem de dir que això és veritat perquè hi havia les signatures necessàries, el secretari ho va rectificar i ho va comunicar a la Junta General.

- Perdonau, Sr. President, però les signatures necessàries, no hi eren el divendres, o no hi eren el di lluns?

- Bé, no ho vull especificar exactament perquè a les altres eleccions, sempre s'havia fet igual, s'havia posat una llista i les nines de recepció, quan venia un soci de número que era conegut del Club, se li demana la signatura perquè no hi havia més candidatures. O sigui, que era pura burocràcia. Si hi hagués hagut més candidatures, com podeu suposar, s'haguessin cercat les signatures reglamentàries i s'hagués fet de forma legal. El Secretari ho va passar per alt, considerant que no era un assumpte greu. Es va elegir nova Junta Directiva i es canviaren només dues persones, en Jaume Bonet va substituir com a vocal de vela n'Antoni Jordi i En Bartomeu Roig va substituir en Miquel Ferrà, ja que el Club necessitava una persona que estàs dins la Directiva i al mateix temps estàs a la part del primer club per si



hi havia alguna deficiència i ens poguéssim donar les seves impressions sobre si les coses es feien bé o no.

Quan hi hagué aquesta moguda el Secretari va dir: "bé, què hem de fer? si la junta no és ben constituïda, s'han de fer noves eleccions".

- I què va passar?

- Quan això es va decidir, jo vaig explicar que si la gent no estava contenta, algú n'és el responsable i vaig considerar que si s'havien de celebrar noves eleccions, i com que jo ja feia 20 anys que era President, ja havia estat deu anys com a assessor d'obres amb D. Antoni Galmés (parlam del 74), creia que ja era hora que venguin persones que puguin moure el Club, amb aires nous i d'una altra manera.

El Club es troba fet, el tenim d'allò més bé, però sempre hi ha coses que

no es fan a gust de tothom.

- Quina opinió tenim sobre noves candidatures?

- Crec que és positiu que hi hagi més d'una candidatura, això és senyal que el Club té vida. Ara mateix, tenim un trofeu Princesa Sofia i ara hi ha un senyor que vol organitzar el campionat del món del 96 de 420. Crec que hem fet el millor que hem sabut per fer un club viu i hem dedicat especial atenció a la vela.

- Ens podríeu parlar de les diferents candidatures possibles, encara que per ventura és un poc prematur parlar-ne?

- Aquí sabem que aquest moviment de socis que hi va haver té una candidatura preparada, no sabem si la té confirmada del tot, però sabem que se'n fa una altra. També sabem que n'hi ha dues en marxa. Ara bé, com que jo no hi he d'anar, ni de cap de llista ni de vocal en cap d'elles, no us puc confirmar res més.

- Ens parla de la possibilitat que l'encapçali l'actual Secretari. Ens podríeu posar en contacte amb algú dels qui promouen l'altra candidatura?

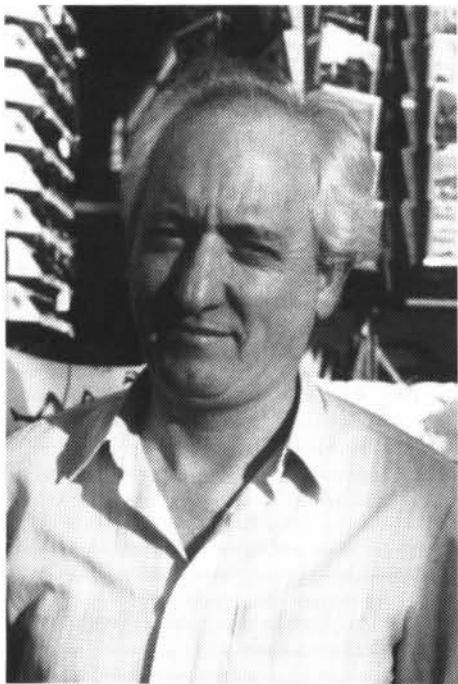
- Gairebé puc assegurar que el secretari tampoc no es presentarà, però com que jo no som d'aquesta nova llista, poques coses puc dir. L'única cosa que puc afirmar, si em feis pressió, és que serà una candidatura un poc llucmajorera, amb gent de Palma, com és de suposar.

I. Barceló

SA FILOA

C/ MELIÀ, 3 LLUCMAJOR

- Creieu que han fet bé esbucant les edificacions de la Platja de s'Arenal?



Esteve Corregidor (Botiga de «Souvenirs»)

Esteve Corregidor
Botiga de "Souvenirs"

- Em sembla molt bé que els hagin llevat. A nosaltres ens afectava molt, ens llevava, fins i tot, la llum, com si estàssim en una presó. Tots els comentaris són favorables, fins i tot ho diu la gent que ve de vacances.

Maria Angels Gómez
Estudiant

- M'agrada més així com ha quedat ara. El passeig queda més lliure. El ciment no m'agradava gens. Tal vegada construït hauria quedat mi-

llor, però així com estava, ja feia molt de temps, no quedava gens bé.

Edith Humbs
Hosteleria

- A mi m'agrada més com està ara. Ho han tomat i queda millor en tots els sentits. Hi ha molts de llocs per llogar, per tant la Creu Roja estarà millor a qualsevol altre lloc. Era una "casa" ben poc graciosa, més valdria que es dedicassin a posar dutxes a la platja. Hi ha molts turistes que reclamen que a Mallorca hi hagi dutxes i banys per totes les plat-



Maria Angels Gómez (Estudiant)



Edith Humbs (Hosteleria)

ges, exceptuant la de s'Arenal.

Carles López
Estudiant

- A mi m'agradava més com estava abans, perquè havia de ser per a la Creu Roja, i ja que no n'hi ha cap aquí, hauria estat molt bé.

Biel Oliver "Torres"
Músic

- M'agrada molt més com a passeig que no amb els "búnders" davant la platja que tanmateix no hi fien res.



AGENCIA INMOBILIARIA
ESTATE AGENTS
A.P.I.

C/ Guillem Forteza, 6
Tels. 20 00 07 - 20 07 61
Telefax: 20 04 01
07010 PALMA.

CLINICA DENTAL

Dr. Ll. Galmés Ferrer

HORARI:

Dilluns, dimecres i divendres (9 a 14)
Dimarts (9 a 13 i 17 a 19). Dijous (9 a 13)
Divendres horabaixa (16,30 a 20 h)

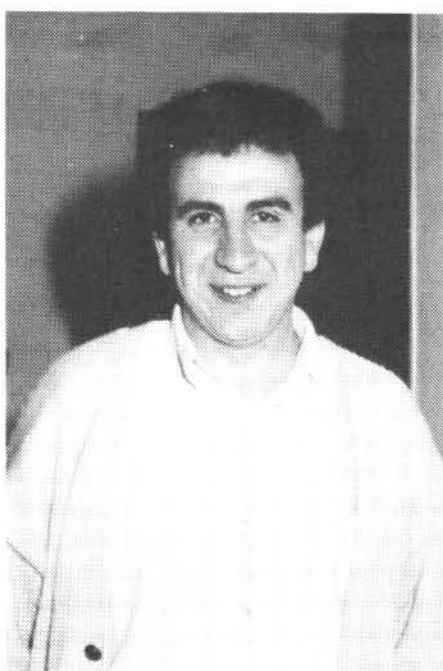
Carrer Major, 77 - Tel. 66 20 17 - LLUCMAJOR



Carles López (Estudiant)

Paula Serra
Mestressa de casa

- És molt millor així. El Passeig queda molt més estètic. Havien fet



Biel Oliver «Torres» (Músic)

les edificacions per ser un servei de la Creu Roja i un bar. Ara es veu tot: Son Verí, el Club Nàutic... abans era com si hi hagués una paret que tapava tota la vista. Jo no comprenc per



Paula Serra (Mestressa de casa)

què havien fet aquestes edificacions. Tots els veïnats s'havien queixat.

SYP

Comparau la qualitat i el servei de les nostres seccions:

- Carnisseria

- Congelats

- Xarcuteria

- Fruiteria

Aprofitau les ofertes del dia: CADA DIA UNA OFERTA!

LA VOSTRA BOTIGA DE CADA DIA A LLUCMAJOR

C/ Nicolau Taberner, 39 - Tels. 12 06 97 - 12 06 98

Quaderns del Fum Major

Dansa de Primavera per a Banda, intolerants tolerats i bicicletes de luxe

El llenguatge, aquesta potència constitutiva de la naturalesa humana, forma que ha de servir per comunicar, per projectar llum sobre el món. Sovint, massa sovint, s'usa per compondre el món, per fer-lo semblar així com a uns o altres ens interessa que sembli, més que no com a eina de coneixement, per suscitar actituds d'anàlisi. És un instrument de poder, una arma manipulada sense miraments en la lluita pel poder. Llavors, les paraules acaben per perdre el seu significat, envasos buits que ja només s'empren per tirar al cap del contrari. Ho escric, ara, pensant concretament amb mots que al·ludeixen a idees que haurien de ser fites i objectius a la nostra convivència. Mots com tolerància i intolerància. Per exemple, en qüestions relatives al problema lingüístic, a l'anomenada qüestió nacional, a les nostres illes. Parlem-ne, i parlem-ne atenent-nos a fets, no a suposicions i atribucions més o manco fantàstiques i interessades. Parlem de cassos succeïts recentment.

Primer: Un professor d'un curset d'especialització del Col·legi d'Advocats de les Illes, a causa de la protesta d'un únic alumne, és obligat a deixar de fer les classes en mallorquí o deixar de fer-ne. En un acte de dignitat, renuncia. Això motivarà protestes socials i un escrit en favor d'una major presència de la nostra llengua a la vida jurídica de les nostres illes, document que signen els primers els principals magistrats del Tribunal Superior de la Comunitat. (Ara, falta saber, de llavors ençà quantes sentències, actes, etc. han fet en català aquests magistrats i professionals, per tal de cal·librar el valor real de les seves signatures).

Segon: Un àrbitre de futbol, de no sé quina categoria "regional", és amenaçat amb l'expulsió pels *quefes* del Col·legi arbitral de les Illes pel

simple fet de redactar les actes dels partits amb la nostra llengua. Hi ha rebumbori i li fan la "conciliadora" oferta de tolerar-li que usi la seva llengua si, per afegitó, també usa l'idioma imposat, el castellà. Fixau-vos que això vol dir doble feina, convertir el nostre en un idioma redundant, com un afegitó innecessari, fixar un peatge per usar, marginalment, el català. Com que discriminació vol dir tractar de manera diferent en idèntiques circumstàncies, em deman si també exigiran la papereta bilingüe als àrbitres que facin els seus informes en castellà. Seria més just, i, sobretot, seria més discret o dissimulat, com a nova traveta bilingüe o com a període provisional de transició cap al, això sí, més just i normal: que les actes futbolístiques, com tots els aspectes de la vida, sien a Mallorca en mallorquí, de la mateixa manera que són a França en francès o a Castella en castellà. Amb tots els respectes.

Tercer: Una al·lota de BUP, sencerllera, traslladada fa poc a Ciutat, plora pels corredors d'un Institut a Son Gotleu: els pressumptes companys li fan la vida impossible pel fet d'expressar-se habitualment en mallorquí, pel fet d'ésser mallorquina i de Sencelles. Plora: "*no puc més, no puc aguantar-ho més*". Sense comentaris, o, a manera de comentari, el fet que a l'escola pública de Llucmajor, escola catalana per decisió de la comunitat educativa, enguany hi han enviat, del MEC, un docent que fa proves en castellà (En tornarem a parlar, pas ànsia).

Quart: La llista de treballadors mallorquins, sobretot de treballadors de cara al públic, obligats per les empreses a usar el castellà és encara extensíssima. per no parlar de pressions i grolleries de "companys". Podríem usar l'expressió persecució lingüística, ara que, lamentablement, és

actualitat la persecució sexual al lloc de feina. I no sols al lloc de feina: per exemple a més d'un finestró burocràtic.

I (posem per cas) cinquè: Als cinemes de Catalunya, els espectadors poden triar si volen veure les pel·lícules d'èxit, les dels Oscars entre elles, doblades en català o en castellà. Els distribuïdors i projectors de Mallorca fan com quin no sap que existeixen, aquestes versions en la nostra llengua. Aguanta tolerància, respecte, drets individuals. Però els qui re-treuen aquests nobles principis, sovint fora de lloc, per obstaculitzar qualsevol avenç de la nostra llengua, callen talment sepulcres emblanquinats. O la discriminació que ens fa Tele 5, que emet una part del seus programes en català pel sistema dual a Catalunya, i passa dels catalanoparlants mallorquins. Tot i que la major discriminació és que no hi hagi una major oferta televisiva en català. Aquí hauria d'ésser el castellà, que anàs en dual.

Mentre, ja sabem quina és la política del partit que ens governa l'autonomia. I que un dels seus resultats és la disminució del coneixement i l'ús de la nostra llengua. Mentre, a Catalunya ha augmentat un dos per cent la xifra els qui parlen català habitualment. I això abans d'aplicar les noves mesures que tant molesten als fonamentalistes espanyols, entre ells el PP, el líder català del qual, Alejo Vidal Quadres, batalla contra la immersió en català a l'escola pública, mentre té els seus fills a un centre privat que practica la immersió en francès.

Tots sabem quina és la situació real de la nostra llengua. O ho podem saber si obrim les orelles. Com sabem de quina història de dos segles i mig de prohibicions i culturicidi premeditat i sistemàtic volem sortir. Per això em sembla totalment impresentable que en Rabasco i els seus ten-



Fotos: C. Julià (1992)

guin la barra d'organitzar una trobada per la tolerància. Un grup i un "polític" que han posat quants traves han pogut a l'ús de la nostra llengua. I que fan d'aquest combat bandera de foment del conflicte social, perquè és quasi el seu únic missatge. Quin sarcasme, un personatge com aquest abusant de la paraula tolerància "contra" -per si hi havia dubtes- fonamentalistes i independentistes. Ja coneixem la terminologia desqualificadora i confusionista. Com si no es pogués ésser independentista i demòcrata. Com si no s'acabàs sovint defensant la independència davant l'evidència que l'imperialisme espanyol no ens respecta els drets més bàsics. Són Rabasco i els qui són com ell ens expulsen, ens neguen el dret de conviure pacíficament com el que som, sense canviar ni renunciar a allò que són: ens fan ésser independentistes quasi per força. A cop d'intolerància i incomprensió. Davant això es fa més evident la necessitat de valorar i actuar, pensant globalment i actuant al nostre redol, en defensa de la nostra llengua: usant-la.

Clar que Rabasco sap perquè ho

fa. Aquest és un dels pocs punts del seu programa que té una mica de consistència, de realitat. La resta, paraules altisonants, retòrica buida, cortines de fum. M'hi feia pensar el que deia, en aquest sentit, de Berlusconi, el més gran periodista italià, l'octogenari Indro Montanelli: *Promet qualsevol cosa, només li falta assegurar que té el remei contra la impotència. I hi ha imbècils que el creuen. La imbecilitat també és un factor que s'ha de tenir en compte, en política.*

Ara, un concurs: Recorres, lector afeccionat al ciclisme, d'on va partir la segona etapa del passat Tour? O la tercera de la Vuelta? Jo o, i això que es tracta de carreres importants, que aixequen passions i atreuen multitudinària expectació.

Quina probabilitat podem atribuir a la possibilitat que el nom de Lluçmajor duri en la memòria d'un grup significatiu d'aficionats com a inici d'una etapa de la Challenge ciclista mallorquina? A aquesta remota possibilitat, l'Ajuntament s'hi ha jugat vuit-centes mil pessetes. O a la foto del batle tallant la cinta?

Parlam d'un Ajuntament que, a

aquests darrers anys -i sense que en coneguem els motius o els resultats positius- s'ha endeutat ens ha endeutat, fins a les orelles. D'un Ajuntament que és problemes per trobar proveïdors, perquè els seus retards a l'hora de pagar són públics i notoris. D'un Ajuntament que acaba d'ajornar per falta de pressupost la cobertura de la piscina municipal de la Vila. I una piscina sense cobrir, per aquestes latituds, és una piscina inútil més de la meitat de cada any. I una piscina és una instal·lació que permetria, si es pogués usar, que dotzenes o centenars de conciutadans practicassin esport, mentre la foto ciclista, ja és oblit. Aquestes semblen ésser les prioritats dels qui ens governen i, suposadament, administren. I En Rabasco, quan l'oposició li retreia

aquests doblers, no tenia millor argument que l'insult: *Estau contra l'esport.*

Vuit-centes mil pessetes, em direu, no basten per pagar el sòtil de la piscina. Però haguessin pogut injectar una mica de vida a la quasi inexistència -i totalment inòcua- política cultural municipal, i al seu pressupost anèmic. Ho escri quan manquen tres setmanes per la Diada del Llibre, de l'any que commemoram el segle i quart del naixement de M.A. Salvà, màxima glòria i elegia perpètua de les lletres locals, i no tenc constància de cap programa d'actes.

La política és, al cap davall, una qüestió de prioritats, de definir prioritats, de decidir en que despenem els quatre duros del gavet. Els discursos amb bella retòrica sobrer, les envestides de rigor a les Sessions Plenàries, no han de distreure'ns d'aquesta premisa bàsica. Sota la seva llum, podem analitzar o preguntar. Comparar les inversions municipals en esport amb la part que es dedica a l'esport base. O aquesta part -en pessetes per practicant, pe exem-

ple- amb la que es dedica a la cultura base. Ho escric després de saber que l'*Escola de Música de Lluçmajor* només rep, per alumne, menys de tres mil pessetes. Pràcticament la mateixa xifra amb que el Consell Insular subvenciona cada entrada de la Temporada d'Òpera del Teatre Principal. Posem per cas.

Precisament als programes de l'esmentada Temporada, una empresa privada, la *Destileria Vidal*, hi patrocina un anunci que, per molts menys doblers que les famoses pessetes del ciclisme, fa publicitat no sols de la marca de la casa, sinó alhora també de Lluçmajor, retraguent Jaume III i M.A. Salvà, en un suport destinat a un públic que podem presuposar sensible a aquestes informacions. Publicitat comercial, interès per la cultura, i, fins i tot, difusió d'una determinada imatge de la vila, tot plegat. Comparau, doncs, l'empresari que els despèn dels seus i els polítics que gasten dels nostres.

Són els mateixos polítics que s'omplen la boca de Lluçmajor, i del turisme per exemple. Però que continuen afavorint la destrucció de paisatges, la desprotecció de la natura, i, per passiva, si més no, la desaparició de la mica de patrimoni urbanístic. No se'n deuen recordar de l'estudi urbanístic que es va fer durant l'anterior consistori, i que havia de tenir com a conseqüència la protecció d'un seguit d'edificis de cert valor patrimonial. M'hi fa pensar la cartelleria que anuncia la pròxima demolició per fer pisos d'un edifici de marès que hi ha davant mateix del monument a Jaume III. A l'altra banda de passeig del *Edifisio Caime Tersero*, que, a més de privar de sol un carrer "secundari", demostra l'escassa sensibilitat que algun empresari de la construcció té per la nostra llengua i la nostra història.

Tot això em fa pensar, que així com els mitjans dits de comunicació hi ha seccions de crítica d'art, de llibres, de gastronomia, hi podria haver, hi hauria d'haver, seccions de crítica d'altres activitats i negocis que igualment ens afecten com a consumidors i ciutadans.

Si jo l'hagués de fer, hi treuria el

primer restaurant de la Vila que neix amb una oferta distinta que el "frito mallorquí" o la pizza més o manco italiana. Tracte amable, bona presentació amb glopets de palo convidat. Taules un poc massa petites. Cuina standard acceptable. Raccions una mica esquifides en relació al preu. Vins a preus intolerables, com si no sabessim que costa una botella al súper del cantó.

O del venedor d'electrodomèstics que, després de dues visites infructuoses d'un client que prefereix deixar el guany a Lluçmajor, li fa, amb el seu desinterès, el favor d'enviar-lo a comprar a Ciutat, on troba el mateix producte un 10 % més barat.

O, senzillament: Hi ha a la nostra Ciutat un bar on, passada mitjanit, es pugui fer una copa i mantenir una conversa sense que un xum-xum de solfes pop de segona ens aïlli i eixordi?

Qui no es deleix per les joies de l'amor i per les grans accions quan a la mirada del cel i al si de la terra torna la primavera? Escrivia el poeta alemany Friederich Hölderlin a la seva novel·la *Hiperió*, un dels llibres que defineixen la figura de l'heroi romàntic -enteneu romàntic com el moviment cultural que creixia a Europa ara fa dos segles, no com el tòpic d'anunci de colònia i cançó xarona. Hi pens recorreguent paratges de la foravila que encara sobreviu, entre ametlons vellutats, i l'esclat multicolor de flors-d'estepa, albó, vinagrella, ravanissa, cascall...- que ens ha duit el primaveral març.

Ara, que la Setmana Santa ens ha duit aquest horatge gelat que enravenava els assistents a l'Encontrada i s'infiltrava a la megafonia coral, com un recordatori de la fragilitat extrema dels teòrics avantatges de la tecnologia aplicada.

Els tambors i cornetes, prudentment, havien reprimit les seves ànsies percussives a certa distància i poguerem gaudir d'una de les millors perspectives sonores de la nostra antropologia local: la de la banda que s'acosta tocant, per exemple, Solemnidad, que el meu fill troba, no sesne raó, que sona com la cançó de Luky Luke. I, després de les reverències, el magní-

fic silenci escènic, unànime, con un tempo governat per la sàvia d'un artista a l'espera del peculiar al·leluia, que hem fet nostre i adaptat a través de ignots camins de la història petita de la música. Una història al qual podrem afegir, malgrat l'oratjol intempestiu, el concert popular que, cercant arrecer i una mica de sol, ens ofería la Banda el Dia de Pascua, havent berenat. Que sia per molts d'anys.

Llàstima que la discreció del burrumbum tararí no sia tan mirada a les processons del Dijous i el Divendres Sant. Com que s'ha reproduït i proliferen -i alerta que l'any que ve no n'hi hagi tres, d'estols de burrumbum-, ocupen les processons i, talment contaminació sonora, ens desbaraten la perspectiva sentimental de la Banda que arriba, distorsionant el paisatge de la memòria que convoquen aquests actes iguals en la repetició sempre distinta.

Malgrat el sabotatge d'aquells que no saben distingir entre el seu afany col·laborador i protagonista i la mínima pauta que requereix la dramàtúrgia del folklore, veig passar, acompanyant el "Bonjesús" el record amable meu padrí Miquel Denits, el darrer dels Obrers de Sant Josep, que l'ajudaven a vestir i l'acompanyaven després al Via Crucis del Diumenge del Ram, a l'interior de l'Església, i a la processó del Dijous Sant (el fet d'haver-li acompanyat i, durant uns anys succeït, em pot fer a mi l'últim supervivent d'aquell costum gremial i medievalitzant). I així acaben aquestes notes personals i precàries: amb la processó que s'allunya, mentre la banda toca *Presentes* o *Pregària al Sant Crist de l'Esperança*, precedida, dues passes davant En Tòfol Barros, per les ombres benevolents dels mestres Xamena i Pere Antoni Jaume, o de tants altres llucmajorers que ens acompanyen cada cop que, reiterant vells costums, rituals cíclics, obrim un pont, ens situam a un espai, més ençà o més enllà del temps, que podem compartir, els vius i els morts, compartint rituals, sons, sentiments, escenaris...

Miquel Cardell



LA FINESTRA

Ara que vénen les hordes

Mal d'altri, rialles són. Ara que alguns països, preferentment mediterranis, començaven a fer-nos l'ombra de la seva competència turística, resulta que tenen el negoci que s'en va en orris. Algèria i quasi tot el Magrib bull dins l'olla de l'integrisme armat; Egipte, per idèntics motius, veu esclatar les bombes sota les mil·lenàries piràmides; Turquia és continuament colpejada pel Flagell del Kurdistan irat i mil vegades burlat; els Balcans encara s'estremeixen enmig de les batusses entre eslaus del sud, atiades per règims totalitaris i expansionistes. Tot plegat, dinamita pura per al turista, que per definició no està per orgues ni maldecaps ni perills incontrolats.

Vist el panorama del nostre pati de veïns, els comerciants de l'oci mallorquí que han sortit a grumejar per les fires internacionals n'han tornat dolçament espantats: diuen que com mai vendrà una catefa d'europèus a assolellar-se. Ja ho va dir, un diumenge a migdia, la presentadora del telediari espanyol i públic, tot fent la mitja (i això que ell no hi té tirada, a diferència del seu ensucrat acompanyant masculí): Espanya -barca en la qual *velis nolis navegam*- tindrà la major invasió turística de la seva història.

Ho va dir així: "invasió", paraula que, diccionari en mà, en bon català, és l'acció i l'efecte d'"envair", això és, "Entrar forçivolament en un territori, una ciutat, etc, per ocupar-los o saquejar-los. Els israelians envaïren la península del Sinaí. Més encara: per extensió també podem dir que Cada estiu el país és envaït pels turistes. O també, en sentit figurat. La pesta envaï el reialme. La son

m'anava envaint.

Ben mirat, del conjunt d'aquestes accepcions no en surt una associació d'idees gaire atractiva. Ni tan sols el món del dret, amb la seva terminologia precisa i ben regulada, no ens ajuda a estendre un vel de tranquil·litat sobre el mot "invasió" en sentit estricte, car, en el llenguatge de les lleis, vol dir "Acció d'entrar en un lloc sense dret, sense tenir el consentiment del seu amo i contra la seva voluntat".

Tot això faran tants i tants de turistes que vendran? I ho faran sense el consentiment i la voluntat de l'amo del lloc, Ja sabem que no, sinó tot el contrari i un punt més: si els vaga, tenen empriu per fer-ho i encara gràcies. El negoci és el negoci, i no serà des d'aquí que el negarem, no fos cosa que algú ens apredregàs la teulada. El problema de la "invasió" turística que ens ve, a desgrat dels exercicis lexicològics que hem fet -que sempre ajuden i ensenyen-, més que filològic deu ser ecològic. Ja se sap, quina és la postal "Mallorca '94": la terra, l'aigua, el fons, el silenci, les platges, les carreteres... tot ocupat i saquejat. Com una pesta, com els israelians, però en versió turista. I mentrestant, *La son m'anava envaint. No faceu renou!*

Macià Garcias



*Servei de begudes i
menjars de qualitat a
preus raonables*

Auda. Carles V. • Tel. 66 11 17



CAMISETES
XANDALLS



PLAÇA 18
serigrafia



PLAÇA ESPANYA, 18
07620 LLUCMAJOR (MALLORCA)
TELÉFON 66 04 22



París Alegre, Llucmajor també

"París Alegre" és la luminiscent denominació que han adoptat uns joves ciutadans de la nostra vila per tal de batejar una feliç iniciativa seva: la de crear, dins l'àmbit llucmajorer, una associació cultural. I encara, una associació amb objectius ben definits i propòsits molt concrets: els interessos de París Alegre es decanten, de forma decidida i rigorosa, per la producció, difusió, divulgació i estudi d'una art ben específics, ben *del segle* i ben fascinant: l'art del cinema.

Que jo sapi, un projecte d'aquestes o semblants característiques ha estat inèdit molts anys, en aquest municipi de les nostres misèries -tampoc no em faceu precisar dates-, i per això, si la pura idea d'ajuntar-se un grapat de persones amb la finalitat de difondre i crear cultura al seu voltant ja es prou meritòria, encara ho és més quan la forma escollida per a la idea en qüestió resulta ser poc visitada i gairebé insòlita per a la col·lectivitat que n'ha de ser receptora: arriscada, en una paraula, a una resposta indiferent.

Tanmateix, la gent de París Alegre ha assumit esportivament el risc -o tal volta ha preferit ignorar-lo olímpicament?- i s'ha llençat de ple a l'empresa, sense escamotejar esforços. En efecte, com ja haureu suposat l'associació no està especialment dotada de mitjans econòmics i materials, però aquestes carències no tenen -i els de París Alegre ho saben- necessàriament per conseqüència la

manca d'interès i d'abundor en els resultats, sempre i quan siguin compensades amb imaginació, destresa i una mica de vista: ha estat amb aquestes eines que París Alegre, al llarg d'escassos mesos de funcionament efectiu, ha aconseguit de portar a terme un nombre no gens menyspreable d'activitats: han editat dos números del seu butlletí divulgatiu homònim (que consta només de quatre pàgines, però quatre pàgines ben aprofitades, on hi caben articles, entrevistes, crítica, fins i tot poesia...), han organitzat una projecció d'obres del cineasta campaner Gabriel Mayans, han recuperat, restaurat i donat un passi del film **Morbosis**, del qual n'és autor i director el felanitxer Maikel... I prometen noves edicions del butlletí, noves projeccions, i -que no hi falti res- producció d'obra pròpia, en forma de curtmetratges realitzats segons diverses tècniques. A mi em sembla especialment interessant aquesta tasca de repesca de realitzadors cinematogràfics autòctons, que ens pot reportar -com ja s'ha esdevingut en les ocasions ressenyades- sorpreses ben agradables i lamentablement insospitades: per desgràcia, no vaig poder assistir a la projecció dels treballs de Mayans, però el visionat d'aquell **Morbosis** de Maikel -l'obra del qual, reconec, desconeixia estrepitosament- em va semblar ben estimulante i atractiu, per més d'un concepte.

No em puc estar de dir que l'es-

pai on han tingut lloc els actes públics de París Alegre -per cert, tots gratuïts per a la concurrència, inclòs el butlletí- ha estat, com no podia ser d'una altra manera, el del vuitentó Cinema Recreatiu, espai que els ha cedit en Gabriel Thomàs, un altre jove llucmajorer que sap posar missions -i guanyar-les- en favor de l'esbarjo i el bé cultural comú. De la ja llarga història dels treballs d'en Biel *d'es cine* en parlen clar i llampant els productes de les irrepitibles Atàviques, el recent guardó "Bartomeu Rosselló-Pòrcel", rebut de part de l'obra cultural Balear, i, tot sovint, els plafons publicitaris del Recreatiu, que informen de novetats i invitacions.

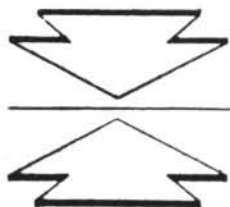
En conclusió; casos com els aquí retrats, a més de merèixer enhorabones ben rotundes, demostren que el jovent llucmajorer és, tanmateix, viu: s'associa o va per lliure, es reuneix o improvisa, i finalment actua -sempre-, ja sigui per fer música, esport, cinema, ràdio, publicacions, o el que calgui. I també, París Alegre, en Gabriel Thomàs i tants altres ens recorden que per a la cultura i l'oci el que convenen són dits, i no orgues. ¿No és ver, senyors artífexs i administradors dels pressupostos de la cosa pública?

Sebastià Alzamora

**CENTRE RECONeixEMENT
MÈDIC - PSICOLÒGIC**

Antoni Isern Oliver

**CERTIFICATS MÈDICS
PER AL PERMÍS DE
CONDUIR I D'ARMES**



**OBERT DILLUNS I DIJOUS
de 17 a 21 hs.**

**C/ Antoni Garcias 1-A
Tel. 66 22 82 (Llucmajor)**

CENTRE OFTÀLMIC

Dra. Cristina Bofill

**CITA PREVIA
Tel. 66 22 82**

**Dilluns i Dijous
de 17 a 20 hs.**

II Gran Diada de la Glosa

30 d'Abril de 1.994

Aquest és l'encapçalament del dossier informatiu que la Regiduria d'Educació i Cultura ha editat i que ha estat preparat per Miquel Sbert.

El dia 25 de març va ser presentat als professors de llengua catalana del terme de Llucmajor, per anunciar-les la propera II Gran Diada de la Glosa. Al temps que els era insinuada la possibilitat d'incloure, si era considerat oportú, alguna activitat per als alumnes que fes referència a la glosa, com és ara, estudi, recerca, composició, si cal, i qualsevol altra forma cultural en referència a les fórmules de compondre versos a l'antiga manera de glosar.

Bona acollida dins tots els presents va tenir tal proposat i se dona per descomptat que un nombre indeterminat de joves estudiants el proper dia 30 d'abril podran llegir els seus comentaris o les seves gloses.

Crec que som tots ben conscients que els joves estudiants, molt poc han sentit parlar de gloses, i quasi tan sols un poc de passada de la nostra "glosadora fina" dona Maria Antònia, glosadora del camp llucmajorer. Les circumstàncies de vida actuals no han estat massa propícies per als glosats; no obstant l'afició moderna al debat, a la polèmica, la discussió, al "combat", esperem que toqui la fibra sensible dels joves i els desperti la vena de glosar, perquè ja ho deia mestre Antoni Lleó "totes ses cançons ja estan fetes, només hi ha

que confegir es mots adequats en el moment oportú". I això que donava per fet que era una cosa tan senzilla, ho és en realitat?

Serà precis provar-ho. Teniu en compte que per fer una cançó bona n'han de fer moltes de dolentes.

GLOSES I CANÇONS

Les festejades i la formació de noves parelles ha propiciat des de sempre la composició de gloses i cançons, en tot sentit, per insinuar, per demostrar l'amor, per criticar, per despreciar, per tirar "figues"; sia com sia n'hi ha un llarg repertori, unes, la major part, ja recopilades en cançoners i de tan en tan qualcuna que encara no l'havíem llegida.

Ha estat molt popular aquesta, cantada, precisament en temps de panades:

Madona sa vostra filla,
si no té enamorat
que en cerc un que li agrat
de sa nostra companyia.

O aquella altra que ja dona per fetes dues parelles, això sí, després d'enrevoltar per l'arròs i per la barca:

Bon arròs, bona llimona,
bona barca, bon timó.
tu seràs per sa major,

jo seré per sa segona.

Moltes demostren el romanticisme del jove enamorat:

Entre la mar i l'arena
he sembrat un claveller
i es primer que hi colliré
serà per tu, Magdalena.

O el malentès que pot ocasionar anar a festejar a ca una viuda:

La tontona se pensava
que jo hi anava per ella
i hi anava per sa mare
i la vaig trobar massa vella.

Aquest apartat només pretén recordar algunes cançons cada mes i fer el petit comentari. Esperem que aquesta II Gran Diada de Glosadors, que s'està organitzant serveixi per despertar dins el cor dels llucmajorers l'afició per la glosa.

Guillem Oliver

expert



ELÈCTRICA

Calafat

Sens dubte te convencerà

**INSTAL·LACIONS - SERVEI TÈCNIC - ELECTRODOMÈSTICS
OBJECTES DE REGAL - CLUB DE VIDEO**

C/ Sa Fira, 3 - Tel. 66 19 01 (Llucmajor)

-

C/ Nou, 85 - Tel. 65 28 36 (Campos)



Al President del CN S'Estanyol

- Benvolgut President: quan el passat dia 20 em vares autoritzar a usar la furgoneta de l'escola de Vela (furgoneta adquirida mitjançant un distribuïdor d'Automòbils que, a més a més, és membre de la junta que presideixes.... AMIGUISME?), per poder transportar el motor d'una embarcació des de s'Estanyol a Lluçmajor, em vaig sentir un soci important. Tan important com el Vicepresident, que la va usar per al transport de taules i utensilis per a la celebració d'una festa particular, o com el Tresorer que la va fer servir per transportar una formigonera des del lloc de lloguer fins a casa seva, a Son Bieló, i també com un altre directiu, el nom del qual et diré personalment (si és que t'interessa conèixer-lo), que per al transport d'un frigorífic al seu domicili no només va emprar la furgoneta, sinó que endemés, va comptar amb els serveis d'un dels mariners (el sou dels quals és pagat entre tots

els socis) perquè fes al mateix temps de conductor i d'ajudant.

Però com que tot això era massa bell, la meua alegria va ser de conill, quan al dia següent, el dilluns 21, em varen cridar per telèfon per (a més d'oferir-me una furgoneta de la teua empresa per efectuar el transport esmentat abans) comunicar-me que a causa de pressins d'algun/s company/s de la Junta Directiva et veies obligat a denegar-me l'autorització concedida devers devuit hores abans.

Ignor si coneixes el fets que ara et cont. Tant si els coneixes com si no, hi veig que hi ha socis que ho són més que uns altres. Encara que en la societat actual el fet és bastant corrent, no deixa de fer que senti un regust amarg.

Estic a la teua disposició per a les col.laboracions que desitgis. Et saluda ben cordialment.

J.R.



La Palmera

es fasser

Historiador Terrasa, 37
Teléfono 66 04 69
LLUCMAJOR (Mallorca)



SUNFLOWERS
ESCOLA D'IDIOMES

ANGLÈS * ALEMANY * FRANCÈS * ESPANYOL PER A ESTRANGERS

- | | |
|------------------------------|---|
| * Per a nins, joves i adults | * Metodologia activa amb audiovisuals |
| * Tots els nivells | * Professorat nadiu titulat |
| * Grups reduïts | * Cursos preparatius per a exàmens oficials |

Classes de repàs d'anglès, llatí, català i espanyol per als estudiants d'EGB, BUP, FP i Universitaris

INFORMAU-VOS AL:

C/ Bisbe Taixequet, 70

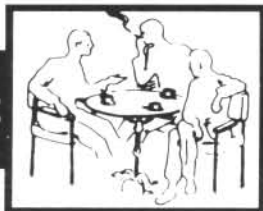
Tel. 12 06 29

LLUCMAJOR

Els dimarts, dijous i divendres de 4 a 9 hs.

OFICINA PRINCIPAL: C/ Martí Costa, 4-1r. Tels. 28 40 03 - 45 41 61 - 07013 PALMA

XERRADES DE CAFÈ



Una pla de Protecció Civil

-Que no has sentit parlar d'aquest Pla que tenim a Lluçmajor, anomenat, de protecció Civil?

-Ho vaig llegir al diari, però no li vaig fer gaire cas.

-Idò a mí em va semblar molt important.

-Res! una cosa és la teoria i l'altra és la realitat.

-Home! Jo crec que és bo estar preparats per totes les emergències que puguin venir.

-Vull dir, que mentre no en tenguem una, no sabrem l'eficàcia i necessitat d'aquest pla.

-Vaja un desig! Segons quines desgràcies val més no tenir-les.

-Però quan vénen, després es veu si aquests plans

estan ben concebuts, o es tracta d'una altra despesa perduda...

-No crec que costi molt...

-Pel que he sentit a dir, aquest pla de protecció civil està pensat per apagar el més aviat possible els incendis que es puguin produir al terme de Lluçmajor.

-En aquest aspecte, crec que està ben pensat, perquè tots sabem que a Palma, va ser gros, i bo és preservar el pinar i la garriga que encara ens queda a Lluçmajor.

-Sí, aquesta on encara no han arribat els urbanitzadors...

-No, i enguany, tan poc com ha plogut, i tan secs com estan els camps, bastarà una espira per prendre tot ben aviat.

-Per això m'han contat que a Lluçmajor, amb aquest pla, tenim comptabilitzats tots els pous i cisternes del terme i la capacitat de tots ells.

-Idò sí que n'han feta, de feina!

-I saben si són plens o eixuts?

-Amb les Piquetes d'es Pèlag, no hi deuen comptar...

-I aquest pla, no diuen si està pensat també per a les possibles catàstrofes d'aigua o de vent?

-Crec que no, tan poc com plou per aquí...

-Sí, fa molts anys que no s'han produït torrentades.

-Idò jo crec que seria bo que hi pensassin, perquè allò que no passa en un segle pot passar en un sol dia.

-O en una hora...

-Crec que seria un vertader desastre si a Lluçmajor caiguessin en poc temps 200 litres per metre quadrat.

-Sí, perquè el torrent de na Joanota pràcticament ja no existeix.

-Hi haurà aigua per tot el Sema i per les Cases "Barato".

-En lloc de ser tan catastrofistes, el que ens convé és que plogui molt, però amb mesura.

-Idò haurem de fer rogatives, aviat...

Un que escoltava

ESPORTS
LLOPART

Espardenyeria

GRAN VARIETAT
D' ESPARDENYES,
PRENDES ESPORTIVES
I ARTICLES DE PESCA

C/. Estrella, 21
Tel. 66 05 78
LLUCMAJOR

Tallers
MARINA

PEUGEOT - TALBOT

Agent Oficial

C/ Marina, 104 - Tel. 66 05 21
Exposició i venda: C/ Marina s/n
LLUCMAJOR

L'Agència d'Assegurances de TALLERS MARINA
vos comunica que ara també fa assegurances
sanitàries amb descomptes especials. INFORMAUS-VOS!



DESCUBRA AHORA...



Nuestra relación de futuro
es Asistencia Sanitaria

De noms i de llocs (XIV)

Son Bieló

Per fer l'entrevista de Son Bieló ens adreçarem en primer lloc a n'En Bartomeu Vicens i a n'En Joan Mòjer, ja que ells fa bastants anys que trepigen i coneixen bé aquella finca i foren els qui ens posaren en contacte amb els senyors de Son Bieló.

La finca de Son Bieló és propietat dels germans: Lluís i Maria Seguí Sellés. Qui passa més temps a la possessió és Don Lluís, amb qui hem tengut una conversa molt agradable. Ell va nèixer a "Larache", al Marroc, l'any 1932, però de petit ja vingué cap a Mallorca. Quan venia a Llucmajor, d'al.lot, anava a la posada de Son Grauet, al carrer del Vall, on recorda perfectament que jugava amb els seus amics.

Hem anat fent una passejada, de sa Marina fins a les cases.

La urbanització de Son Bieló es va

fer dins el sementer anomenat sa Marina, tot era garriga, no es tocaren les tanques de cultiu. Les tanques sembrades comencen a ses Set Quarterades, després ve sa cisterna, que es va fer l'any 1872 (la diferència entre aljub i cisterna és perquè el primer té volta i la cisterna forma de pera, ens aclareix, Llorenç Monreal). A veïnat hi ha una barraca de roter, que aquests utilitzaven els dies de pluja. Passat s'aljub i anant cap als Garrovers li diuen sa Segna de Son Reinés, ja que fa partió amb aquesta possessió.

Després hi ha petites rotes enre les quals hi ha s'Illot, que té aquest nom perquè queda envoltada de garriga. Sortint, a l'esquerra, hi ha sa Pleta d'Enmig, sa Rota Prima, aquesta era dolenta de terra, sa Rota Llarg, s'Hortalot. A sa Rota des Conco En Pere hi ha una barraca de roter

que hem arreglada. Sa Barraca des Carboner, ses Figueres Joves, es Torrent, sa Vinya...

A Don Jaume no li escapa cap nom, la veritat és que hem trobat poques persones que disfrutin tant com ell a l'hora de mostrar a donar a conèixer els sementers. Ens ha dit que una de les coses que més li agraden és que els seus fills també gaudeixin amb la terra, perquè ara moltes de coses ja s'han perdut i s'ha de procurar conservar com més bé millor el que queda.

Avui, a més de la pastura per a les ovelles, i poques figueres, pràcticament només hi ha ametlers i garrovers.

Els garrovers més vells deuen tenir dos-cents anys, però tota la resta, tant ametlers, com garrovers fa una cinquantena d'anys que els sembràrem. També de parets n'hem fetes i

TALLERS CAÑELLAS — ROTGER

SERVEI OFICIAL **FIAT**

FIAT PRESENTA LA NUEVA FIAT.



Lo último de Fiat ya está aquí. Con más pasión, más amor por el detalle. Fiat presenta el Fiat Punto. Más seguridad, cada centímetro del Fiat Punto ha sido concebido para proteger la vida a bordo. Más temperamento, un auténtico símbolo de fuerza y energía, con una estabilidad y una manejabilidad superiores a todo lo conocido hasta

ahora en su segmento. Más respeto por el medio ambiente, lo que significa la reutilización total de los materiales que lo componen, excluyendo en su producción todo tipo de productos perjudiciales para la naturaleza. Seis velocidades, el Fiat Punto S5 "6 Speed" transforma todos los esquemas convencionales de conducción,

Sensaciones más energéticas y brillantes con consumos reducidos. El Fiat Punto presenta 19 versiones en 3 o 5 puertas.

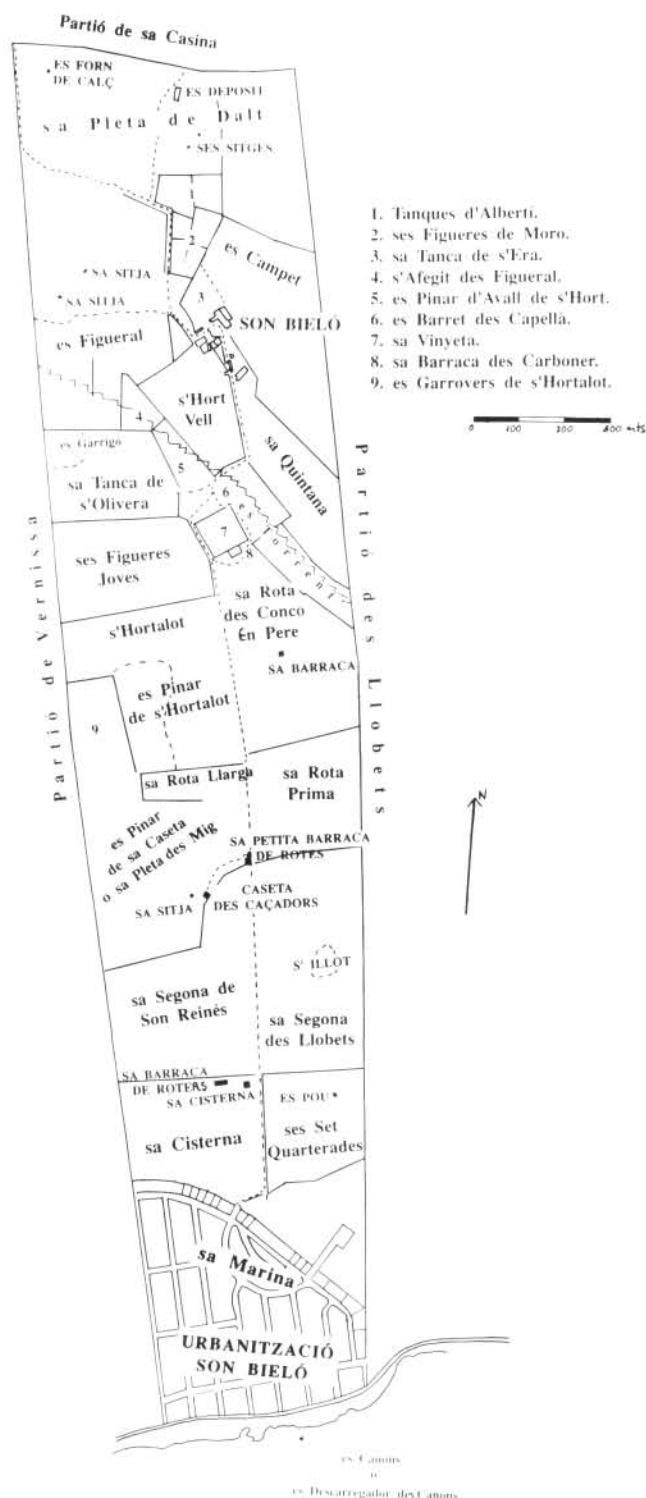
Con el Punto, Fiat presenta la nueva Fiat.

DESDE 1.180.000 PTS.

PVP Punto 1.6 16V. Incluye IVA, transporte e imp. de matriculación (reclutad)

FIAT PUNTO. LA RESPUESTA. **FIAT**

C/ Hispanitat, 19 - Tel. 66 06 47 (Llucmajor)



Francesca Verger i Lluís Seguí (Fotos: C. Julià)

vistes arreglar moltes. Record que l'encarregat va ser en "Toniet de sa Mata". Tots els clots, dos mil cinc-cents, que suposen trenta quarterades, es feren a la mala, abans i després de la guerra, a duro cada clot i feien un metre per seixanta i per vuitanta centímetres.

D'ametlers, se n'han mort més de cent, a la darrera contada n'hi havia dos mil tres-cents setanta-vuit. Tots estan molt ben arreglats i és un goig veure'ls.

A les cases hi ha dues cisternes. Una d'elles segons sembla és una de les més grans del Terme de Llucmajor, no l'he vista mai sense aigua, des de sempre m'han dit que té tant de fondària com de llargària. A les Set Quarte-



PERFUMERIA
REGALS
CONFECCIÓ

C/ Major, 101 - Tel. 12 01 34 (Llucmajor)

rades hi ha un pou que té cinquanta pams de fondària, el feren ara fa quaranta anys.

A Son Bieló també hi ha sitges i forns de calç. De sitges n'he trobades sis, una està davant de sa caseta des caçadors, a dins es pinar que pega a Son Reinés n'hi ha dues i a la Pleta de Dalt dues al costat de l'altra. Des dels vuit anys venc a Son Bieló i record que encara hi havia carboners.

-Quins són els millors sementers?

-Aquí la terra no ha estat mai molt bona, els millors els de més enfora de la mar. A dins sa Quintana Gran el que sembràvem era farratge i alfaus pel ramat. La cacera també és bona.

-Quins topònims coneixeu a vora de mar?

-Hi ha es Descarregador des Canons perquè hi desembarcaren els canons del Cap Blanc.

C. Calviño

F. Capellà

A. Ginard

F. Jaume

F. Mut



Son Bieló

FUNERÀRIA Nostra Senyora de Lluc A. SASTRE

C/ Revetlla 9 i 11.

Tel. 62 01 46 (Santa Maria)



El Sr. Sastre de Santa Maria, gerent de la Funerària Ntra. Sra. de Lluc, ha nomenat un representant per atendre qualsevol servei funerari, per informar sobre els preus, per poder concertar el servei que es desitgi amb antelació i per poder evitar qualsevol sorpresa.

El nostre representant atendrà serveis particulars i de la nostra Companyia d'assegurances les 24 hores.

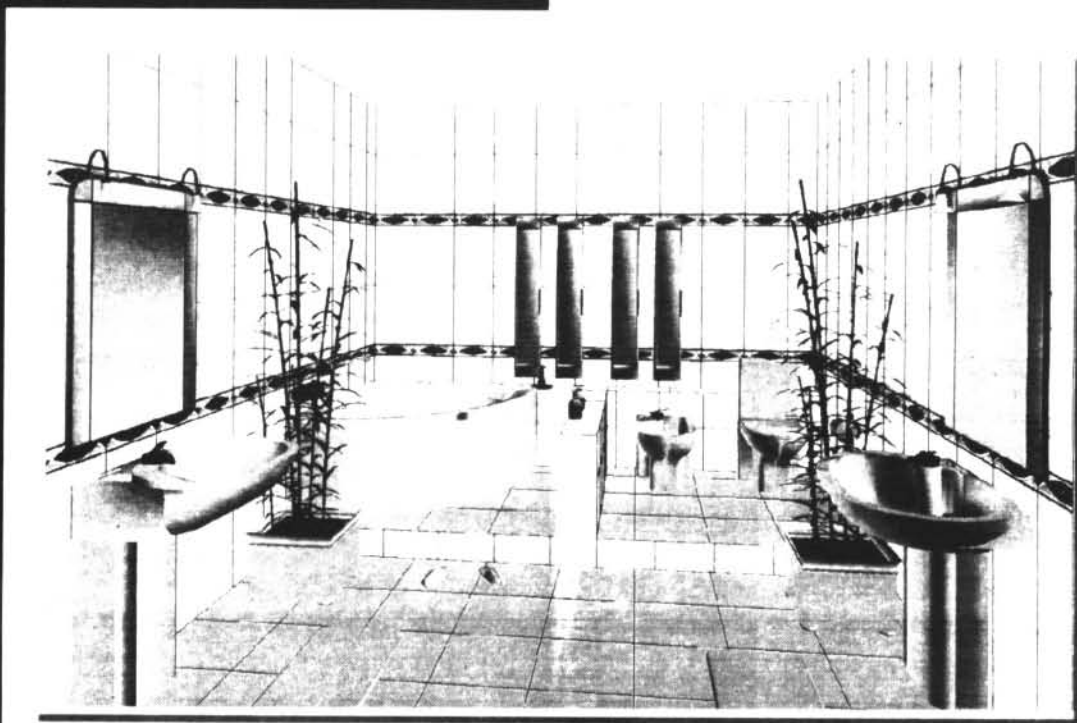
C/ Ciutat, 127-1r. Tel. 66 18 62
(Llucmajor)

"SA NOS TRA"

CAIXA DE BALEARS

CRÈDIT VIVENDA

AMB AVANTATGES



Com és la cambra de
bany dels seus somnis?

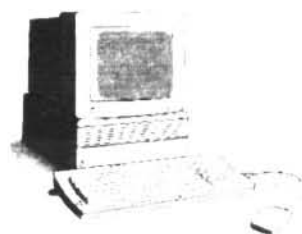
**Vegeu-la ara
a tot color.**



Roca

DIBA DISSENY
INTREGRAL DEL BANY

Avui mateix, gràcies
al nostre ordinador
podreu veure a
MASSANELLA la



vostra nova cambra de bany ROCA.

A tot color i en tres dimensions sense que
no hi manqui cap detall: banyera,
sanitaris, revestiments ceràmics, aixetes,
complements... Tot tal com ho havíeu
somniat i sense començar les obres.
Veniu a MASSANELLA i deixau de
somniar.



MASSANELLA

Ctra. Valldemosa, 44 - Tel. 75 03 45

Gent de la vila

Els capells de ca na Vilara, famosos a tota Mallorca

Magdalena Adrover Tomàs (a), Vilara, és una dona de 88 anys que fins al 1961 va dur endavant el negoci de Capells que havia iniciat la seva mare.

Els Capells de ca na Vilara sempre s'havien distribuït a totes les botigues de Mallorca.

-Per què elegíreu aquest ofici?

-Per què sempre l'havia vist a ca nostra. Ma mare m'havia ensenyat l'ofici de fer capells i m'agradava. Abans ja teníem aquest negoci a una altra casa prop d'aquí. Una amiga de ma mare punxava les palmes i un parell de dones cosien els capells.

-En què consistia aquesta feina?

-Primer llogàvem 14 homes que collien les palmes del Puig de Galatzó, i de vegades de Pollença. Cada temporada compràvem dues camionades plenes de feixos de palmes, hi havia 100 feixos a cada camió.

Les palmes eren verdes però dins l'ensofrador tornaven blanques. Primer les banyàvem, llavors les posàvem dos dies dins l'ensofrador. Això era un dipòsit amb uns llistons grossets on posàvem les palmes de través, perquè no caiguessin... abaix d'aquests llistons posàvem sofre dins un plat o dins una pella i l'enceníem perquè el fum fes tornar les palmes blanques. Quan les trèiem les fèiem més primes i més amples amb un punxó i llavors les donàvem a les dones perquè fessin la llatra. Dins l'ensofrador hi cabien quatre feixos de palmes.

-Hi havia molta gent, que treballava amb vosaltres?

-Teníem catorze dones (ara ja no-

més n'hi ha una de viva), una triava les palmes, l'altra les punxava, quatre cosien els capells, una sempre folrava...

La llatra la feia gent del carrer. Així com ara fan randa, abans tothom

i colors. De vegades teníem les palmes dins una caldera, de color verd, vermell i taronja. Fèiem combinacions, també en fèiem amb un ribetet, els dèiem "capellets de sivelleta", eren molt "guapos" i els homes de foravila els duïen els diumenges.

Per fer els capells seleccionàvem les palmes, les més dolentes no les aprofitàvem sinó que les veníem a un palmer de Ciutat per fer graneretes d'emblanquinar.

-Com els cosíeu, els capells?

-Hi havia una "antena" per fer rodar les màquines de cosir totes de cop i sense necessitat de moure els peus. Però cada màquina es podia aturar amb el peu, era fàcil de dominar. Els capells es cosien a màquina, començàvem per damunt i anàvem fent voltes per la cofa i llavors fèiem l'ala.

Després els folràvem i els posàvem vetes. La darrera compra va ser de 14 peces d'indiana a en Campins. Primer posàvem els folres color de rosa i després, teles diferents. A Sant Jordi sempre volgueren els folres

color de rosa perquè deien que feia la cara més "guapa"... per si hi anaven els enamorats. A Campos i a sa Pobra els volien florejats.

El folre parava més el vent. Els botiguers s'hi miraven molt, amb el folre, deien que si a les compradores no els agradava deien que el capell no els estava bé.

ENVIÀVEM CAPELLS A BARCELONA I A ALACANT

-O sigui, que distribuïeu capells



feia llatra.

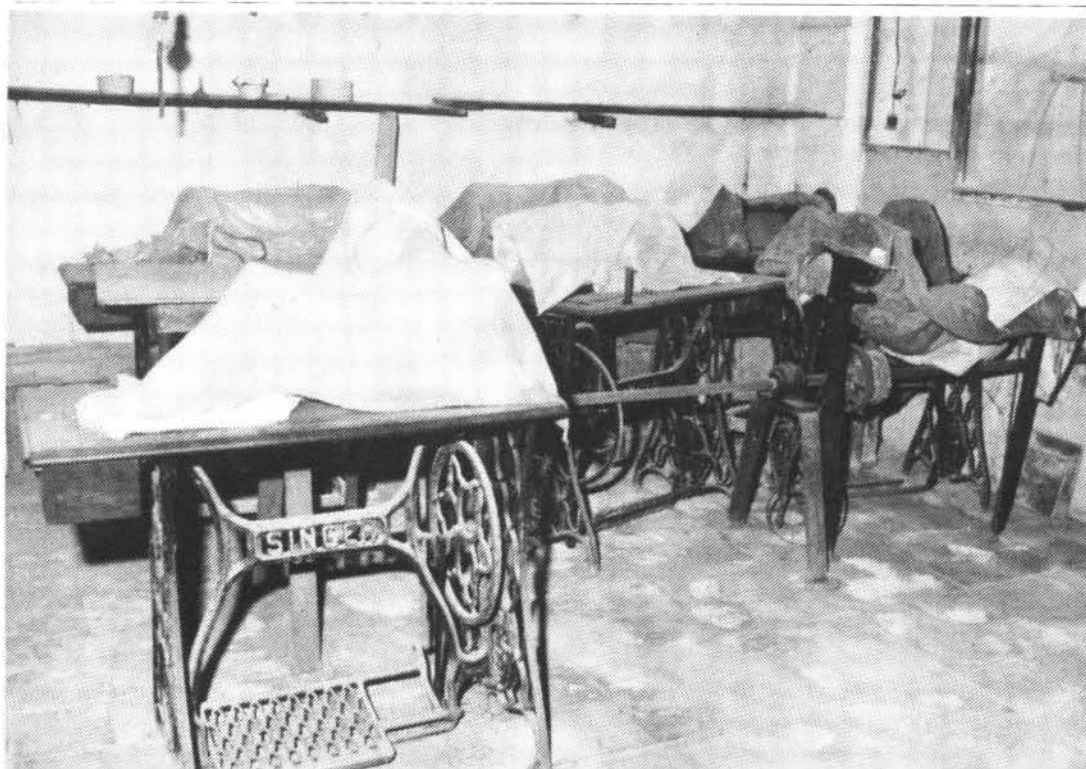
ELS HOMES DUIEN CAPELLS DE SIVELLETA ELS DIUMENGES

-Quines coses fèieu?

-Sobretot capells, però alguna vegada fèiem senalletes. Un any férem més de mil senalletes petites per al Capitol de Barcelona. Eren per posar els dotze grans de raïm el dia de Cap d'Any.

-Com eren els capells?

-Fèiem capells de diferents castes



Les màquines de cosir capells descansen dins una sala de ca na Vilara (Fotos: C. Julià)

per tots els pobles?

-Sí, els botiguers de tota Mallorca venien a cercar capells. També n'enviàvem a Ciutat per l'agència d'en Fosquet i també a Barcelona i a Alacant que n'havíem enviat una dotzena de manco i és que qualcú se'ls havia quedat.

Un pic cada any feiem una volta i deixàvem capells a "La Palma" de Capdepera, llavors els flequers els distribuïen. Aquests volien capells de sivelleta, en dúiem el cotxe ben ple.

-Hi havia d'altre negoci de capells, a Llucmajor?

-A ca n'ollera, una temporada també en varen fer, de capells, però no tan a l'engrós... Només érem nosaltres.

-Es pagava bé aquesta feina?

-Hi havia llatres de 10 canes i d'altres de més fines, de 16 canes. Cada cana era una braça, més o manco un metre. Per a mitja dotzena de llatres de 16 canes cada una pagàvem cinc duros. Això era a la darrera, ja fa més de vint anys.

-I els capells, què valien?

-Un dotzena de capells folrats valia deu duros, però a les botigues s'arribaven a vendre a cinquanta duros i a mi me'ls havien pagat a deu.

-Quan es va acabar aquesta fei-

na?

-Fins que vaig tenir 67 anys no em vaig retirar, En Monserrat, el meu home, tenia la patent del negoci en cap seu i com que era més vell llavors la vàrem posar en cap meu. Per això vaig haver de pagar 50 mesos de "Montepío d'Indústria" i fins als 67 anys no vaig cobrar la jubilació.

El meu home també feia feina amb nosaltres, ensacava els capells per dotzenes, fermats amb una pal-

ma grossa. També va aprendre d'esmolat les dents de les màquines perquè aviat no tallaven.

-Recordau alguna anècdota?

-Sí, perquè dins l'ensofrador hi vàrem arribar a posar un cadira i un vestit de núvia. La cadira, perquè es corcava i amb el fum va reviscolar i el vestit de núvia, perquè havia perdut el color blanc. Na Cap Baixa ens va enviar una dona amb un vestit de núvia de feia dos anys perquè el color no els agradava. L'ensofràrem i va tornar ben blanc. El dia de nocces ens dugueren una talladada d'ensaïmada com a agraïment.

-I que us semblen, els capells d'ara?

-No són de palmes, és una altra cosa això. Ens varen dir que ara compren la llatra feta i la duen de la Xina.

I és que aquests capells d'ara, per molt que els duguin de la Xina, no tenen les palmes ni la feina tan ben feta de les artesanes de ca na Magdalena Vilara.

Catalina Font
Coloma Julià



AUTOMÒBILS LLUCMAJOR S.L.

Ronda Ponent, 30 - Tel. 66 06 24 (Llucmajor)

NUEVO OPEL
CORSA
¡MI COCHE!

La "Moguda" musical llucmajorera (V part)

Promise Me Heaven



Quan la gent de la nostra vila decideix de posar-se a fer una cosa, no s'hi posa per poc. Almanco així ho pensam en anar constatant la prolixitat amb què els nostres joves s'han donat a les activitats musicals. En aquesta ocasió, ens pertoca de tenir una xerrada amb Rafel Vicens -baixista 24 anys-, que ens posa al corrent sobre la formació de la qual és membre, juntament amb Victòria -Vicky- Ordinas -vocalista, 20 anys-, Marc Fullana -guitarrista, 21 anys- i Joan -Nito- Cardona -bateria, 23 anys-, una formació encara no batejada de forma definitiva però disposada a donar que parlar en temps ben propers. Escoltem-los, de moment.

- Em sembla que la història de la formació del grup ha estat una mica atípica. Explica'ns com ha anat tota la cosa

- La història del grup va començar quan em vaig decidir a convocar en Marc, en Nito i en Fede (*anterior membre del grup*), que no es coneixen encara entre ells però que jo sabia que compartien l'afecció per la música, i vaig proposar-los de posar en marxa un grup. Aleshores, aques-

ta cosa atípica que deies, va venir pel fet que en adonar-nos que estàvem tots una mica rovellats -en uns casos- o mancats d'aprenentatge -en d'altres-, vam decidir de preparar-nos una mica cadascú pel seu compte, aïlladament, i no reunir-nos per a assajos comuns fins que no haguéssim assolit o recuperat un cert nivell. El que passa és que aquest període d'aprenentatge mínim es va allargar molt a causa dels fets exteriors -la mili d'en Fede, un accident de moto d'en Nito...-. I després, en reunir-nos, vam veure que hi havia una dispersió d'estils massa gorssa, que ens podia impedir de funcionar bé. Va ser aquí que se'n va anar en Fede i va entrar na Vicky. Ara, estam assajant junts regularment des de finals de l'any passat, i per cert, notam molt els beneficis d'aquest temps de preparació prèvia. Estam preparant el repertori del grup -ja tenim vuit temes- i pensant el nom, que probablement acabi per ser Verbi Gratia, tot i que encara no és segur.

- Sou músics principalment autodidactes. Rebutjau de ple la formació clàssica, acadèmica, o és que vos ha vingut així?

- Sí, jo només vaig rebre, fa molt

de temps, unes poques lliçons particulars del baixista del grup heavy Drakkar, ja desaparegut, i després tot ho he après pel meu compte, en alguns llibres de mètode i principalment tocant. Els altres també ho han fet així, han après unes nocions bàsiques i després han anat fent. Però no és que rebutgem ni menyspreem la formació acadèmica: de fet, en Marc prest començarà unes classes amb un professor de guitarra, per reforçar-se. El que passa és que tot això de lliçons i tal sol esser molt car. Aquest és la raó principal per ser autodidactes.

- Alguns de vosaltres ja heu estat en altres grups. Fés-me una mica la vostra història musical.

- Sí, en Marc va estar en un grup de rock'n'roll superprimari, els Empty Bottles, que van fer bastants concerts fa algun anys. En Nito i na Bicky no havien format part de cap grup abans. I jo vaig tocar el baix amb els Elikat (*grup mallorquí de heavy-rock que va funcionar bastant fa uns quants anys. Abans de dissoldre's, deixaren gravat un LP, titulat "Caught in love", n. de. r.*), amb qui vam gravar una maqueta, férem alguns concerts, un Concurs Pop Rock a Palma... En comparació amb aquells moments, ara hi ha a Mallorca molta més escena musical, d'un any o dos cap aquí. Jo crec que això es degut a les noves tendències musicals que han aparegut o s'han estès últimament (hardcore, indie-pop, funk-rock, etc), que han impulsat el naixement de noves bandes, i han deixat les antigues bastant desfassades.

- I pel que fa a l'escena estrictament llucmajorera, què hi trobes?

- Home, per un costat em sembla perfecta, és allò que dius: ja era hora, no? Per altra banda també és evident, i ells mateixos ho reconeixen, que molts d'aquests grups han començat a tocar sense una base mínima, sense prou preparació musical. Crec que aquest és el motiu que alguns d'ells ja hagin desaparegut, com són els casos dels Corruptos, o Midian. Els

qui sembla que s'ho han treballat bastant abans de decidir-se a aparèixer públicament són els Charlestons, són constants i es veu que cerquen la seguretat. per aquí és per on volem anar nosaltres.

- Aquesta exigència, pel que he pogut escoltar del vostre material, es nota també en la confecció del repertori propi. Heu establert algun tipus de línia bàsica, de cara a l'estil a seguir en els vostres temes?

- Bé, nosaltres procuram seguir una línia més o menys genèrica -pensem que amb la mescla d'estils i de registres cal anar alerta, perquè fàcilment es pot caure en la confusió la dispersió-, però també tan ampla i rica com siguem capaços dins aquesta unitarietat: buscam la varietat de ritmes, de riffs, de melodies... Cal no avorir mai el públic, ni a nosaltres mateixos, és clar.

- Amb tota aquesta autodisciplina que vos heu imposat, ¿es pot pensar que les vostres intencions van més enllà del pur "hobby"?

- No, no, què va. Home, si mentre anam fent ens sortís una bona oportunitat, com els va succeir als Tots Sants de Manacor, pots estar segur que l'aprofitariem. Però aquesta no és la nostra ambició. Sabem que el mercat musical està saturat, i que és molt difícil entrar-hi: no es tracta ja de ser bo, sinó de tenir un gran cop de sort, que significa molta inversió per part d'una companyia. De manera que no volem agobiarnos, en el moment que ens sentíssim agobiats ho deixariem. El que nosaltres volem és divertir-nos, fer els nostres concerts, gravar alguna maqueta... I no perdre'ns en somnis idiotes de grandesa, cal ser realistes. Encara que això no ha d'implacar tampoc deixadesa, i d'aquí aquesta autodisciplina que esmentaves.

- M'imagino que el vostre sentit de planificació ja es deu haver fixat en el tema del directe...

- Doncs encara no ens l'hem plantejat de forma rigorosa, tot i que en parlem sovint, i en facem bromes, i tal. De totes maneres, la imatge que voldrem donar en els nostres concerts serà de màxima naturalitat. Home, sabem que hi ha que oferir direc-

te: en els concerts hi ha d'haver moviment, color... La idea de tocar davant un públic, tanmateix, no ens fa gens de por: al contrari, veiem el directe com a la finalitat principal d'un grup, i per això ens agrada quan els amics ens visiten en el local d'assaig, així podem començar a habitar-nos a tocar davant d'algú que ens escolta. Tenim molta il·lusió pel directe, tenim confiança en els nostres temes i ens fa moltes ganes compartir-los amb la gent.

- Heu cercat o vos han ofert ja

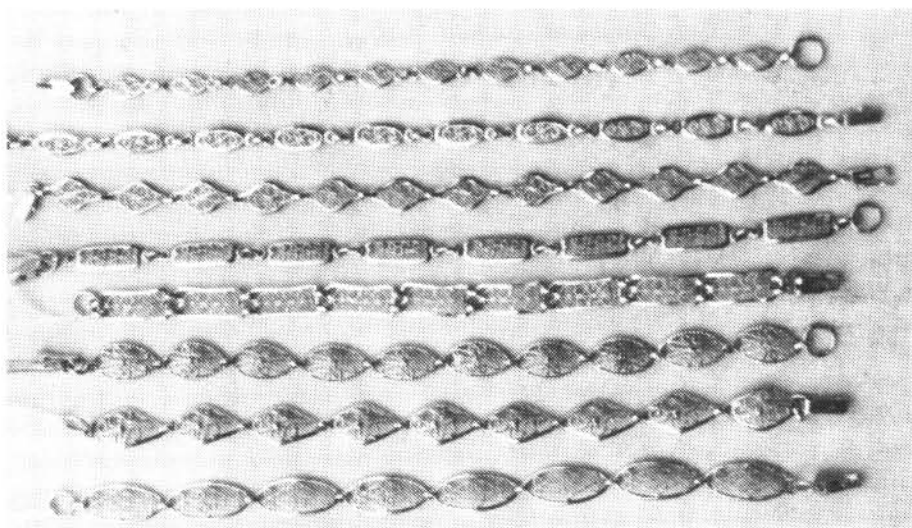
algun tipus d'ajud, institucional o privat, en el sentit de proporcionar-vos actuacions o qualsevol altra cosa?

- (Rialles). No, no... bé, sí, a nivell privat sí, ja ens han ofert un actuació en el "pub" Ca'n Tano, i alguna altra cosa més. A nivell institucional, d'Ajuntament i tal, està claríssim que no ens han dit res, ni tampoc no ho hem cercat. De fet, jo també estic a Ràdio Lluçmajor i et puc dir que allà estam anant de cul, amb l'Ajuntament.

FABRICA DE JOIERA GARAU (Ca'n Caieta)

Fabricant Illes Balears 030

Només es fabrica amb or de primera llei (18 K)



COMPRAM I FABRICAM EL SEU OR
PER A JOIES D'ENCÀRREC I AMB PRESSUPOST

Collar de botons mallorquins, arracades, anells, aros, polseres

Listes de Noces, Comunions i Naixements

C/ Born, 29 - Tel. 66 04 03 LLUCMAJOR

- Justament t'ho anava a preguntar: com a cappare de l'emissora de ràdio local, ¿com està ara la situació de Ràdio Lluçmajor? ¿Quin paper poden jugar aquest tipus d'emissores en la difusió dels grups musicals de Mallorca?

- Home, jo crec que les emissores municipals tenen una importància fonamental, i més clarament si ens referim a la seva relació amb els grups musicals de l'illa. Pensa que les emissores municipals cobreixen tot allò que no interessa, gairebé sempre per qüestions d'interessos, a les emissores comercials. Sovint, l'únic canal de què pot dispondre un grup poc conegut per difondre la seva música són aquest tipus d'emissores, perquè està clar que les ràdios més grans i més comercials no s'interessaran per ells. Pel que fa a Ràdio Lluçmajor, et posaré un exemple: recentment, vàrem fer una modestíssima campanya de propaganda, a base de cartells i adhesius. Doncs bé, aquesta campanya tan modesta ha hagut de ser finançada mitjançant l'ajut dels "pubs" de Lluçmajor, que agraïm moltíssim. Però si l'emissora és de titularitat municipal, el més lògic sembla que seria que fos l'Ajuntament, qui es preocupàs de coses com aquesta. I si no ens ajuden en una cosa tan petita, imagina't quan ens enfilam a aparells electrònics i tot allò que necessita una emissora per funcionar dignament. Ens donen llargues constantement: fa poc, ens van dir que la titularitat de l'Ajuntament es referia exclusivament a la freqüència en el dial, i res més. I encara gràcies que paguen el lloguer del local, perquè sinó, hauríem de tancar.

- Tornem al grup. El fet de tenir una vocalista femenina, ¿es més o menys improvisat o respon a algun tipus d'idea premeditada?

- Un poc les dues coses. Pensam que sempre és bo que hi hagi presència femenina en un grup, no per allò de la imatge ni d'omplir un percentatge, sinó per fer-lo més plural: fixa't que, a Mallorca, gairebé tots els grups estan formats únicament per al.lots. Però el motiu fonamental és perquè trobarem que na Vicky cantava molt bé, i que era ella qui ens con-

venia com a vocalista

- Projectes immediats?

- Doncs completar el repertori: preparar alguns temes més, pulir i arranjar -amb l'ajut de Jaume Manresa, que toca els teclats amb Nuredduna- els vuit que ja tenim composts, i posa a punt dues o tres versions. Una vegada tinguem tot el repertori, començarem a actuar, en principi per Lluçmajor (ens agradaria que el primer concert fos en una festa privada, organitzada per nosaltres), i després, ja veurem.



Ja que hi som, aprofitarem per agrair el seu ajut als pares d'en Nito, que ens han deixat el local d'assaig i han aguantat un renouer sense posar-nos mai cap problema. També, a tota la gent que desfila pel local a fer-nos de públic i a donar-nos, diguéssim suport humà. Més endavant, esperam que hi hagi molta més gent a qui expressar el nostre agraïment: la gent que assisteixi i es diverteixi en els nostres concerts.

Sebastià Alzamora

De sants, remeis i totes herbes



"Se conta d'un mallorquí que estava a Alger i havia de tornar a Mallorca, demanà a un moro si hi volia venir: Es moro tot d'una demanà: -Jo anar a Mallorca? I que encara hi ha es Bril?"

-Ja ho crec que hi és! respongué aquell.

-Idò no hi vénc mentres hi hagi aquest mes, perquè és causa de les males anyades per motiu de no voler ploure"

Aquesta contarella il·lustra molt bé la mala fama que té aquest mes entre els mallorquins; si bé és vera que és el temps en què la vegetació reviu i s'obrin les flors -d'aquí que els llatins l'anomenassin "aprilis", terme que enclou la idea d'obrir-; i que les saons d'abril solen esser molt bones: "Pes bril cada gota val per mil" "Abril banyat de pa ve carregat". També és cert que aquestes són tan clares, tan magres i tan poques que la gent no se'n treu paraula bona d'aquest més: "D'abril un bo entre mil", d'aquesta fama de poc plover que té, ha sortit l'adagi que diu: "es-ser és estret que es bril".

Segons la tradició: "Si dia 3 d'abril el puput no fa piu piu, o és mort o és viu o anuncia mal estiu", als qui vos agrada l'estiu, enguany no passeu ànsia, perquè en el mes de març, ja l'han sentit cantar de niu.

Dia 5 és Sant Vicenç Ferrer, el personatge històric que després del Rei En Jaume és, sens dute, el més important de la nostra nissaga, fins al punt de convertir-se en mite, com ho fa palès la quantitat de llegendes que de la seva vida n'ha fet la cultura popular, explicades moltes elles a les rondalles.

Segons ens conta la història, el primer de setembre de l'any 1413, Sant Vicenç arribà a la nostra illa, cridat pels Jurats de Mallorca, per tal de predicar-hi, i hi restà fins al 22 de febrer de l'any següent, quan se'n va haver d'anar reclamat amb urgència pel rei Joan I.

Dia 10 és el diumenge de l'Àngel i com ja diguérem el mes passat el dia d'anar a Gràcia, és hora de treure les

espardenyes i preparar les darreres panades per menjar-les després d'haver pujat a peu al Santuari.

Fins dia 23, Sant Jordi, no tornam trobar cap Sant conegut, al menys per aquestes contrades nostres. Aquest Sant és el patró de Catalunya i allà se'n contenen moltes gestes. La tradició mallorquina diu que va venir a ajudar al Rei En Jaume a conquerir l'illa, el qui no ho cregui, que vagi al Camí els Cingles situat al coster nord del puig Major, allà hi trobarà la "roca saltadora" on hi ha marcades les petjades que hi va fer el cavall de Sant Jordi quan s'enlairava per tornar-se'n cap a Catalunya. Tal dia se celebra la festa del llibre, compra-ne un parell que no fa gens de mal, no cal però esperar aquesta data, tot l'any és bo per fer tal cosa.

Al cap de dos dies, dia 25, és Sant Marçal, diu l'adagi que "vuit dies ençà, vuit enllà la brusca no pot fallar"; per tant si a qualcú li manca l'aigua "des bril", ja sap que ha de fer.

Durant tot aquest mes i fins arribar a la Pasqua granada (dia 15 de maig) és el període més terrible i perillós de l'any. Per què? vos demanareu, idò heu de saber que aquests dies a l'infern emblanquinen i ho fan fer als pobres condemnats. Per tal que no destorbin la feina ni facin nosa, En Banyeta Verda dóna plena llibertat a tots els dimonis perquè s'escampin pel món i facin tota mena de malifetes.

No sabem si per ésser més nets que el dimoni o per casualitat, però, en aquest temps a totes les cases les madones aprofiten per fer una neteja més general. I si les dones tenen feina armada, els pagesos no són manco ja que per abril a favoravila hi ha moltes coses per fer. Ja n'hi ha que seguen ordi per això diu l'adagi: "per Sant Jordi, garbes d'ordi" però en general els cereals estan a la plena del seu creixement. És el temps d'arrebassar l'herba i s'ha de malavejar de fer-ho quan espigoleja a fi de no escampar-ne la llavor.

L'abundància de pastura fa que

les ovelles menjin a voler i la llet que produeixen siguin la millor de tot l'any, igualment que el brossat i el formatge tendre. Convé ara fer "llet amb crosta" (1) un plat de la cuina mallorquina molt alabat pels paladars llucmajors i que està en vies d'extinció, si aquesta delícia l'acompanyau d'un tasset de vi, no us anirà gens malament ja que: "Qui menja llet i beu vi, a cent anys torna fadrí".

Els anyells d'abril tenen anomenada per la qualitat de la seva carn, això es deu a què el menjar de les pastures és granat i és millor aliment que el ferratge.

Si toneu les anyelles per primera vegada en la lluna nova, enguany dia 11, no tendran ronya mai.

Ara que fa bon temps podeu dedicar una mica d'esment al jardí, podeu fer planter de roses místiques, sols coronats, clavells de moro, petúnies, etc. que podreu trasplantar pel maig. Podeu sembrar gladiols i dàlies.

Per quart creixent, dia 19, és bo sembrar qualsevol casta d'hortalissa, comença a haver-hi carxofes, hi ha faves i xitxeros a blaquena que són molt bons per fer greixera tant d'ous com de bacallà.

Es bon moment per fer eixams nous i mudar les abelles de casera.

Els endiots d'abril són de bon temps, si en posau ara, estaran a punt per a Nadal. També és hora d'armar porcs per engreixar-los, per després, al novembre, fer matances.

Si teniu xemeneia, compra ara la llenya i així a l'hora d'emprar-la la tendreu ben seca.

Per evitar costipats i refredaments recordau que: Dins es bril no et llevis ni un fil".

Ja hem arribat al maig que, com sempre, comença amb la festa del treball, dia 1, que enguany cau en diumenge.

Dia 3 és el dia de la Creu, tal dia, fins l'any 1616, des del cim del puig de Randa tenia lloc la benedicció dels camps i dels fruits de tota l'illa, a

partir d'aquell any es feu des de la murada de Ciutat que donava al camp. El bisbe Campins dia 3 de maig de l'any 1914 va pujar a peu al Santuari de Cura amb el propòsit de restablir l'antiga festa que es realitzà amb tota la pompa pontifical i envoltat d'una gran gentada. Actualment aquesta festa encara se celebra, però es fa el quart diumenge de Pasqua que enguany cau dia 24 d'abril

Abans hem dit que el puput ja ha cantat de niu i que això és senya que no farà pus fred, ara bé, també heu de saber que: "No donis l'hivern per acabat que la lluna d'abril no hagi passat; enguany la lluna que tingué la primera fase dia 11 d'abril, acaba dia 9 de maig.

(1) Recepta de llet amb crosta:

Posau la llet molcisa (la que es muny de l'ovella sense cap preparació) al bany maria fins que bulli. Dins hi haureu tirat sucre al gust, llimona rallada i un parell de brins de safrà torrats (perquè se fonguin)

Dins una greixonera hi posam el bescuit i l'escaldau amb la llet molcisa. Batrem un parell de vermells d'ou (quants més millor) i es tiren per damunt del contingut de la greixonera, que s'enforna tan sols amb el grill del forn (antigament se posava una llau-na amb caliu damunt la greixonera). Quan la llet comença a cobrar color tendreu a punt un dels dolços més exquisits de la cuina mallorquina.

Remei del mes:

L'abril és el mes en què les mosques posen els ous, i com que en posen una mala fi, la tradició popular

diu que: "Matant una mosca pes bril, se'n maten deu mil". No sabem si és per la mateixa raó però hom creu que també pes bon temps per matar rates i aranyes.

Els sistemes tradicionals de matar mosques fan que aquestes, una vegada mortes quedin per terra i les hagin d'agranar o aferrades a vidres o parets i encara duguin més feina de llevar. Per evitar això vet aquí un bon remei: agafau una palangana que no sigui gaire fonda, l'ompliu de llet i després d'haver-hi tirat una grapateta de pebre bo ben fort ho remenau ben remenat i, ja està. les mosques tastaran amb delícia la pòcima traïdora i, això és el millor, aniran a morir fora de casa.

Però sobretot no faceu com madò Coloma...

Nota: El mes passat us dèiem que els dies 25 de març i 29 de setembre

són els millors per a marcar rellotges de sol. Fonts ben informades en han dit que científicament els millors dies són: 16 d'abril, 14 de juny, 1 de setembre i 25 de desembre. No hem pogut esbrinar per quina raó la cultura popular no coincideix amb la ciència. Però com que l'exactitud no és una de les qualitats més exigibles als rellotges de sol, tant podeu seguir les indicacions de la cultura popular com les científiques. Això depèn de vosaltres.

Metereologia del mes de març

Temperatura màxima: 20° dia 31.

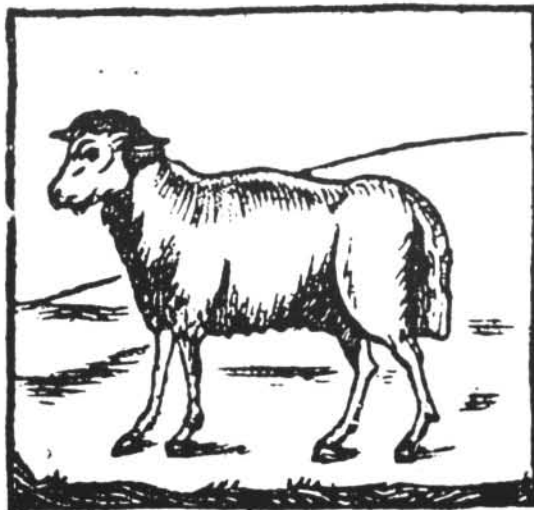
Temperatura mínima: 6'8° dies 3, 4 i 8

Màxima més baixa: 14'2° dia 5

Mínima més alta: 10'2° dia 13.

Precipitacions: 7'7 l. (els va ploure tots dia 21)

Es jai de sa Barraqueta



L'ovella segons una auca de bèsties de la primeria del s.XIX.

Llunes del mes d'abril:



Minvant
dia 3



Nova
dia 11



Creixent
dia 19



Plena
dia 25



Una moda actual de l'estratègia publicitària és simplement cercar i aconseguir un bon slògan per tal de promocionar qualsevol producte que es posi o s'intenti de posar al mercat. Les ments més privilegiades treballen en la recerca de la frase més atractiva que, en dues o tres paraules, resumeixi les excel·lències del producte que s'ha de vendre, ja sigui una sobrassada o la promoció turística de tota una comunitat autònoma o un país sencer.

Resumim, hem passat del "peix que bota!" de la peixatera que recorria els carrers al "Galicia calidade" televisiu, per posar tan sols un exemple. El mussolet i tot el seu equip de Sa Penya s'han engrescat tot cercant un slògan per al nostre terme municipal. Tot lo sant dia van amollant frases i jugant amb qualificatius que, siguin descriptius i originals alhora, per allò dels drets d'autor.

En una carpeta, plena de burots, l'equip publicitari guarda tota una sèrie de slògans tot cercant la parida definitiva. Com a primícia, us n'amollam uns quants: "Golf, platja i sol, a sa marina, tot a un redol" (per allò

de Son Antelm i també pel projecte de son Pons). "S'Estanyol i s'Estalella, club i port amb corrent de primera", "d'aquí per ASI, de s'Arenal fins a cala Pi", o "Llucmajor, ciutat de tota seguretat" per ser el primer municipi balear que compta amb un pla d'emergència.

El batle Gaspar va presentar el pla d'emergència del municipi i va insistir en la cartografia i la xarxa de camins del terme llucmajorer. Va destacar la importància d'aquestes vies de comunicació (conèixer l'amplària, el seu estat o presència d'obstacles) per tal de plantejar una actuació d'urgència en cas de catàstrofe. El mussolet, després d'escoltar atentament la nostra primera autoritat municipal, està disposat a oferir la seva col·laboració com a "expert en caminois".

El nostre mussolet considera que els coneixements que té sobre rutes estretes i sinuoses, així com la capacitat per salvar obstacles i barreres, és digne de tenir en compte i mereix un lloc en l'ample organigrama de la d'Emergència. Però l'òliba, sempre realista, li ha tirat un poal d'aigua freda: "Hauràs de presentar currículum i algú haurà de certificar i avalar les teves qualitats sobre caminois". Idò, ja l'hem fotuda, perquè "m'enviaran allà on no hi plou...!"

El falconet no és tan pessimista. Considera que, com moltes vegades s'esdevé en casos de creació de llocs oficials, sempre hi ha una solució per pujar al tren dels funcionaris municipals. Les males llengües asseguren que el Pla d'Emergència -que contempla una llarga lista interminable de responsables- és una bona ocasió per premiar els mèrits d'algun militant del PP.

No seria, idò, estrany, que en les pròximes setmanes sortís la sorpresa. No sigueu mal pensats. Entre la nombrosa "plantilla" del Partit Popular, i ben igual a ASI, segur que hi ha una persona, o més, qualificades

PERRUQUERIA PUIGSERVER

HORARI:

De dimarts a divendres:

de 9 a 12 i de 15 a 19

Dissabtes:

de 8 a 17

C/Orient, 8 - Tels. 66 20 08 - 66 11 12 - 64 05 14

Boutique

c. impremta, n.º 1 (Pas d'en Quint)
Tel (9 71) 72 40 98 - 07001 Palma de Mallorca

per accedir a l'organigrama responsable del Pla d'Emergència.

El passat dia 24 de març, a la Junta General Ordinària, convocada per la Directiva del CNA, el local social de l'esmentada entitat era ple de gom en gom, en espera que, com s'havia rumorejat, sortissin a llum certes irregularitats comeses per aquesta Directiva.

La Junta General, abans de començar, fou suspesa pel Secretari, el qual va al·legar que per qüestions legals la Junta actual no era degudament constituïda, però per deferència als socis que s'havien desplaçat al Club, si algú tenia res a dir, que ho fes.

El Sr. Pere A. Garau, va demanar la paraula, i després d'expressar que havia estat expulsat del Club durant un any per l'actual President i la majoria de membres de la Directiva, i que això ho feren per carta i sense respectar els estatuts del Club, on es diu que les mesures disciplinàries s'han de prendre prèvia audiència de l'interessat i a ell ningú no el va convocar... Per aquest fet es manifestà en contra del President al qual

va qualificar de "Dictador-ito" i a la Junta Directiva, amb unes altres paraules, de "servilista".

La Directiva va mostrar la seva indignació quan fou qualificada de "———"

Però no tot foren coses negatives. El Sr. Miquel Munar també demanà la paraula i després de demanar al President si es pensava tornar a presentar (aquest darrer va donar a entendre que no) parlà dels temps en què s'havia fet l'ampliació el Club i de les moltes hores que el President hi havia dedicat, hores que hagués pogut dedicar a altres assumptes o a la seva pròpia empresa, però gràcies a la seva dedicació avui tenim el Club que tenim.

Hi va haver moltes mambelletes (quan deim mambelletes volem dir aplaudiments).

Una vegada acabades aquestes intervencions, amb la sospita que les coses s'havien solucionat entre bastidors, els socis sortiren del local com madò Moreia (un dit en es cul i s'altre a s'orella)

Ja que les vacances de Pasqua han estat propícies per començar a reactivar la vida dels ports esportius, al Club nàutic de s'Estanyol sembla que continuen amb la idea de l'ampliació sense que la forta crisi econòmica que pateix el país els hagi minat la seva eufòria inicial. El que sí ha canviat ha estat l'opinió dels compradors. Mentre uns, a causa de l'encariment del preu dels llocs i pel canvi de circumstàncies -han passat més de 5 anys des que s'aparaularen els primers llocs- s'han donat de baixa, d'altres han continuat interessats en el nou projecte i ja han pogut elegir el lloc que els tocarà en cas que hi ha sol·licituds suficients i es faci la tan controvertida ampliació.


I parlant de la Pasqua florida, és curiós de veure com els temps tornen i que no hi ha mal que duri cent anys.

El grup de regidors del PP, encapçalats pel Sr. Batle i un regidor d'ASI feien goig a les processons del Dijous i del Divendres Sant. Fins i tot els acompanyava el sergent de la Guàrdia Civil. Després de tants anys i tantes lluites, haver de tornar a veure el mateix espectacle que en temps del Dictador. Qui ho havia de dir!!!

RESTAURANT

"AL SEU GUST"

CHEF: PED MARTÍNEZ



TANCAT ELS DIUMENGES A LA NIT

C/ NICOLAU TABERNER, CANTONADA
PASSEIG JAUME III. TEL. 12 03 12



OPINIÓ

Joan Quintana

A la dona llucmajorera

"Chapeau" a Catalina Oliver i Agustina Manresa



Si ets una persona major i sense activitat, i vols canviar l'habitual seient del cotxe per les corregudes, pots començar ja, com Bess Janes, el qual, als 80 anys, va començar a córrer poc a poc i veié incrementar el seu metabolisme i ganes de córrer dia a dia.

I si ets una persona jove, amb fills, que desitja sentir-se en forma amb una mica d'exercici, el teu

model pot ser Fordie Madeira, que, té tres bessons i després d'enviudar, va córrer els Trials de 1984 en 2 h. 36'35". Podem comprendre com s'organitza la vida amb tres fills i la disciplina que exigeix córrer en aquest temps? Començar a córrer pot estar a l'abast de tothom.

Però si ets molt més jove, no cal que surtis de Lluçmajor per trobar uns models com són Catalina Oliver Tomàs, subcampiona d'Espanya de 300 metres llisos i Agustina Manresa Mayol, medalla de bronze en salt d'alçada, totes dues en aquests recents campionats nacionals que s'han celebrat a Saragossa, són dos exemples per seguir. La primera només té 14 anys i la segona 15, estudien primer i segon de BUP respectivament i s'han de desplaçar a Palma per entrenar, quasi diàriament, alhora que porten els estudis. Des d'aquí el meu homenatge i admiració.

El que sí vull dir és que hi ha una cosa clara referent a les nostres dues models: segur que s'apropen a vosaltres pel que fa a la talla, pes, o edat... i és que l'única cosa que les distingeix de vosaltres és que elles han aconseguit de desenvolupar el seu potencial, amb esforç i amb disciplina.

Però si són igual que vosaltres en el que tenen de més visible, també podeu arribar a ser com elles. Que aquests dos exemples serveixin per crear il·lusió i esperança tot reforçant els nostres pensaments.

C.D. Espanya primera preferent

A la recta final

Joaquín

El C.D. Espanya es troba en una posició, en el moment d'escriure aquest comentari, que li permet de disputar la lliga d'ascens a III Divisió si tenim en compte que els equips que la disputen són el segon classificat - el primer puja directament al setè, és a dir, sis equips mallorquins que juntament amb un de Menorca i un d'Eivissa ens donaran un total de vuit que quedaran dividits en dos grups per a l'ascens, el primer de cada grup pujarà i per ventura (depèn dels ascensos i descensos de les categories superiors), el segon millor classificat dels dos.

A la recta final, i quan només queden mitja dotzena de partits, l'equip de J. Llompart és setè, amb un calendari bastant favorable, és a dir, que gairebé només fermant els punts que ha de disputar a Lluçmajor podria jugar aquesta lligueta. Segons la meua opinió, dos són els partits bastant clau que s'han de jugar a Lluçmajor el primer de maig contra el Petra (el partit de la primera volta va acabar amb empat a zero) i que hauran de jugar en "Es Torrentó", a Felanitx, Felanitx-Espanya (l'encontre de la primera volta va acabar amb victòria espanyista per 7-0. Tant el Felanitx com el Petra són equips semblants amb el

de Lluçmajor i els partits se jugaran l'avantpenúltima i la penúltima jornada respectivament.

VUIT JORNADES

Des de la darrera informació que us oferírem s'han disputat vuit partits que us resumirem a continuació, tot tenint en compte que sempre que parlem del que s'ha fet ens referim a l'hora de tancar l'edició i no quan arriba al lector.

ESPANYA, 3 - ALCÚDIA, 1

Espanya: Quintana (2), Jaume (2), Corbalan (3), Cosme (1), Andreu (1), Tomàs (2), S. Martí (2), J. Clar (2), Magaña (2), Marín (2) i Mòjer (1).

Canvis: Muñoz (1) per Magaña, Mas (1), per Marín i Bonet (1) per Mòjer.

Gols: 1-0, m. 8, Magaña (p.). 2-0, m. 85, Marín. 3-0, m. 87, S. Martí i 3-1, m. 95, Dani.

Comentari: Partit bastant avorrit, sobretot a la primera meitat, en què l'única cosa destacable fou el gol de Magaña, aconseguit en transformar una pena màxima. A la segona part, les coses varen ser una mica diferents tot i que l'Espanya no va respirar tranquil·lament fins als darrers cinc minuts quan varen arribar els gols de Marín i S. Martí. Hem de ressaltar, finalment, la bona

actuació del defensa Corbalán.

ANDRATX, 0 - ESPANYA, 0

Espanya: Quintana (2), Jaume (1), Corbalán (2), Cosme (2), Andreu (1), Tomàs (1), S. Martí (2), J. Clar (1), Magaña (1), Marín (1) i Mòjer (1).

Canvis: Ferretjans (1), per S. Martí i Bonet (-) per Mòjer.

Comentari: L'Andratx no va saber treure profit del seu domini constant i va propiciar que l'equip de J. Llopart, que va estar molt bé en defensa, se'n dugués un punt.

ESPANYA, 0 - GENOVA, 1

Espanya: Quintana (1), Jaume (1), Corbalán (1), Cosme (0), Andreu (1), Tomàs (1), S. Martí (0), J. Clar (1), Magaña (1), Marín (1) i Mòjer (0).

Canvis: Ferretjans (0) per Corbalán, Bonet (0) per S. Martí i Muñoz (0) per J. Clar.

Gol: 0-1, m. 50, Tòfol.

Comentari: partit bastant dur i mala actuació del col·legiat Nicolau Ripoll, el qual va mostrar dotze targes grogues, dues vegades a Cosme de l'Espanya i a Reus del Gènova, i vermella directa a Muñoz del quadre local la qual cosa va suposar que l'equip acabàs amb nou jugadors. Sens dubte, el Gènova, aquesta temporada, ha estat "la bèstia negra" de l'Espanya perquè a més de vèncer-lo en dos encontres, el de la primera volta va ser per golejada (5-2)

LA UNIÓ, 3 - ESPANYA, 0

Espanya: Salvà (1), Jaume (1), Corbalán (1), Andreu (1), Mas (1), Tomàs (1), Bonet (1), J. Clar (1), Magaña (1), Marín (1) i Mòjer (1).

Canvis: S. Martí (1) per Jaume, Ferretjans (1) per Corbalán i Barceló (1) per Tomàs.



Sebastia Martí, centrecampista del C.D. Espanya. Foto: Quintana.

Gols: 1-0, m. 15, Llistó. 2-0, m. 30, Alorda i 3-0, m. 90, Alorda.

Comentari: Victòria amb justícia del quadre local que va avançar en el marcador en el primer quart d'hora, a través del sempre goleador Llistó, la qual cosa li va donar tranquil·litat per afrontar la resta del partit. L'Espanya va fallar bastant sobre el terreny de joc de "Cas Vicari", camp que en els darrers anys no ens és favorable.

ESPANYA, 2 - SANTANYÍ, 0

Espanya: Salvà (2), Jaume (2), Corbalán (1), Cosme (2), Andreu (2), Tomàs (2), S. Martí (3), J. Clar (2), Magaña (3), Marín (2) i Mòjer (2).

Canvis: Mas (-) per Jaume, Ferretjans (2) per Corbalán, Bonet (-) per S. Martí i Barceló (-) per Mòjer.

Gols: 1-0, m. 47, Magaña i 2-0, m. 86, Magaña.

Comentari: Tot i que en la primera part el marcador no es va moure, hagués pogut ser inaugurat per Mòjer en dues ocasions. A la segona meitat, després del gol de Magaña, aquest va fallar una

Atletisme. Campionat d'Espanya Cadet

Catalina Oliver, medalla de plata Agustina Manresa, medalla de bronze

J.Q.

En unes instal·lacions model·liques, devora el riu Ebre, varen tenir lloc els passats dies 19 i 20 de març, els Campionats d'Espanya Cadets de Pista d'Hivern. L'antic pavelló cobert on jugava el quadre de bàsquet CAI de Saragossa va ser l'escenari de la magnífica actuació de dues al·lotes il·lucmajorers: Catalina Oliver i Agustina Manresa, que varen aconseguir en les seves proves respectivament, les medalles de plata i de bronze.

col·locar-se a la finalíssima dels 300 m. llisos. Servida ja la final del diumenge, C.Oliver a rebaixar la marca i amb un excel·lent temps de 42.02 va ser medalla d'argent. Recordem que el rècord de Balears de 300 m. l'havia obtingut l'atleta del Colonya-Pollença Marta Riutort, amb un temps de 40.28 l'any 1991, i que amb aquest temps, també fou subcampiona d'Espanya aquell mateix any.

Enhorabona a Catalina Oliver per la seva excel·lent actuació i que els èxits continuïn.

AGUSTINA MANRESA

També en el mateix pavelló, a les instal·lacions del CAI de Saragossa, brillava amb llum pròpia A.Manresa, a la modalitat de salt d'alçada, i aconseguia la medalla de bronze del Campionat d'Espanya. Agustina va assolir aquest tercer lloc amb un salt d'1'61 m. tot rebaixant en un centímetre el seu propi rècord (1'62 m.) la qual cosa li va donar opció, fa poc, a quedar campiona de Balears. L'atleta del Colonya-Pollença que entrena Miquel Bujosa està en una línia ascendent i això confirma que només essent cadet ha aconseguit amb aquest salt la segona millor marca de tota la història de l'atletisme balear de totes les categories, fins i tot l'absoluta, i hem de recordar que A. Manresa només té quinze anys.

Enhorabona, també a Agustina Manresa.



CATALINA OLIVER

La major de les germanes Oliver, que pertany al club Atletisme Inca, va disputar el dissabte la semifinal i va aconseguir, amb un temps de 42 segons i 3 dècimes,

ocasió claríssima, i també S. Martí. En els darrers minuts l'equip de Damià Barceló va acosar el marc local però el porter Salvà va evitar el gol amb les intervencions que va tenir. Un bon partit de S. Martí i també del goleador Magaña.

ARTA, 1 - ESPANYA, 3

Espanya: Salvà (1), Jaume (1), Tomàs (2), Cosme (1), Andreu (2), Ferretjans (1), S. Martí (1), J. Clar (1), Magaña (3), Marín (1) i Mòjer (1).

Canvis: Mas (1) per Jaume, Corbalán (1) per Ferretjans, Bonet (1) per J. Clar i Barceló (1) per Mòjer.

Gols: 0-1, m. 1, Magaña.

ña. 0-2, m. 32, Magaña. 0-3, m. 40 Magaña i 1-3, m. 90, Rigo.

Comentari: En un horabaixa inspiradíssim del davant visitant, Miquel Magaña, el quadre de Joan Llompart es va desfer del cuer del grup amb bastanta facilitat.

ESPANYA, 4 - LLOSETA, 0

Espanya: Salvà (3), Tomàs (3), Corbalán (1), Cosme (2), Andreu (2), Ferretjans (2), Bonet (2), J. Clar (1), Magaña (2), Marín (2) i Mòjer (2).

Gols: 1-0, m. 43, Mòjer. 2-0, m. 65, Magaña. 3-0, m. 68, Ferretjans i 4-0, m. 90, Barceló.

Comentari: El C.D. Espanya, que va jugar amb 10 homes des del minut 33 per expulsió del defensa Corbalán en veure la segona tarja groga, va realitzar una gran segona part i encara que els visitants també perdessin un home, aquests es veieren superats pel quadre local que va tenir en el defensa Tomàs i en el porter Salvà, els seus millors homes.

ESPANYA, 3 - PORTO CRISTO, 1

Espanya: Salvà (2), Tomàs (3), Jaume (1), Cosme (2), Andreu (1), Ferretjans (2), Martí (1), J. Clar (1), Magaña (2), Marín (1) i Mòjer (1).

Canvis: Mas (2) per Andreu, Bonet (1) per Ferretjans, Muñoz (1) per S. Martí i Barceló (1) per Mòjer.

Gols: 1-0, m. 28, Magaña. 2-0, m. 57, S. Martí. 3-0, m. 59, Andreu i 3-1, m. 70, Pasqual.

Comentari: un nou triomf del quadre de J. Llompart, segon consecutiu a casa, que hagués pogut ser de major golejada, oportunitats de Ferretjans i de S. Martí, entre d'altres, no varen ser aprofitades. El Porto Cristo va fer honor al lloc que ocupa avantpenúltim i només va evidenciar una mica de perill en els darrers 25 minuts quan tenia el partit completament perdut.

Futbol 7 - C.D. Espanya

Els més petits han dit adéu a la lliga

Comença el torneig Primavera

Quintana Castell

Els components del Futbol-7 llucmajorer han acabat el campionat de lliga en una esplèndida quarta posició del grup F, i més si tenim en compte que és la primera vegada que aquests al·lotest participen en una competició.

Donam, per tant, l'enhorabona als entrenadors Julià Ferragut i Rafel Cano i també a tots els responsables de l'equip.

Però no tot acaba aquí, perquè quan tenguem

aquest número a les mans, els nostres representants hauran iniciat el clàssic Torneig Primavera que omple aquest buit, després del final de lliga. Naturalment els nostres representants més petits tenen depositades totes les esperances en aquest torneig.

1ª Volta

Ses Salines, 1 - Espanya, 14
Espanya, 11 - R. Pl. Calvià, 0

A. Pl. Calvià, P.C., 2 - Espanya, 5
Espanya, 6 - Andratx, 0



Benjamins C.D. Espanya (F. 7). Foto Quintana.

Campos, 3 - Espanya, 2
Espanya, 3 - Arenal, 2
Pl. de Calvià, 1 - Espanya, 3
Calvià, 3 - Espanya, 1
Espanya, 0 - R. Calvià, 5

II Volta

Espanya, 6 - Ses Salines, 0

R.Pl. Calvià, 1 - Espanya, 2
Espanya, 11 - A.Pl. Calvià, P.C., 0
Andratx, 3 - Espanya, 2
Espanya, 0 - Campos, 4
Arenal, 3 - Espanya, 5
Espanya, 2 - Pl. Calvià, 1
Espanya, 0 - Calvià, 5

1. R. CALVIA	18	17	1	0	102	16	52	+17
2. Campos	18	15	0	3	90	20	45	+12
3. Calvià	18	14	1	3	83	21	43	+11
4. Espanya	18	11	1	6	76	36	34	+5
5. Andratx	18	9	1	8	79	64	28	-1
6. Arenal	18	7	1	10	65	68	22	+1
7. P. de Calvià	18	6	2	10	47	57	20	-4
8. At. P. Calvià	18	4	1	13	35	101	13	-9
9. Ses Salines	18	2	0	16	27	125	6	-14
10. R.P. Calvià	18	1	0	17	13	106	3	-14

CARNISSERIA ■ XARCUTERIA

**ZANOQUERA
GARCIA**

Plaça Espanya, 62 - Tel. 66 13 02
LLUCMAJOR (Mallorca)

CF Lluçmajor III Regional

Segons classificats



Quintana

El passat 27 de març va acabar la lliga de Tercera regional en els grups A i B, i ara, el primer i el segon de cada grup jugaran una lligueta de quatre equips per tal d'establir una classificació final que serà la que prevaldrà a l'hora dels ascensos II Regional perquè, com sempre, no se sap quants equips pujaran -només el primer és segur-, perquè depèn de les restants categories. Naturalment, el CF Lluçmajor que entrena "Leo" Gil, participará en aquesta lligueta perquè ha quedat segon classificat del grup A, darrera del Búger, que és el primer. Els dos equips del grup B són el R. La Victòria i el Pla de na Tesa, primer i segon classificat respectivament.

LA SEGONA VOLTA

Des del passat mes de gener, en el qual va aparèixer la nostra darrera informació de l'equip que dirigeix el nostre amic Biel Paniza, s'ha disputat la segona volta. En el primer partit el CF Lluçmajor va vèncer per la mínima (2-3) a l'antic "Cultural", ara més normalitzat, Port de Pollença, el 16 de gener, els vermells jugaven al nostre Municipal contra el Sant Joan i encara que varen guanyar (3-2) el partit no va acabar

perquè quan mancava un minut per a la conclusió, el col·legiat Cañabate va ser agredit per part d'alguns jugadors visitants, després que aquest àrbitre assenyalàs una falta. No obstant això, el comitè de Competició va donar el partit per guanyat al Lluçmajor. Set dies més tard els llucmajorers repetien partit com a locals i, també, triomf (3-0) aquest cop, amb més comoditat. El CF Lluçmajor va visitar el darrer diumenge de gener el camp del cuer, At. Sencelles, i no va tenir dificultats per guanyar d'1-6, és a dir, per golejada. Una setmana després, els homes de Leo tornaven a imposar-se a casa (3-1) contra l'equip de Santa Maria del Camí. Dia 20 de febrer va ser l'encontre més transcendent de la segona volta en enfrontar-se al líder Búger, el qual havia empatat a zero en el partit de la primera volta que es va disputar a Lluçmajor, i aquest cop va vèncer per la mínima (1-0) en el seu camp.

Aquesta derrota va pesar una mica sobre els jugadors llucmajorers i a la jornada següent només empataven a un gol, a Lluçmajor contra el Lloret, tercer classificat. Dia 6 de març el CF Lluçmajor va jugar a Inca i va aconseguir, contra el Constància, una important victòria (0-3) perquè li assegurava, de manera matemàtica, el segon lloc del campionat. Una setmana més tard els nostres representants tornaven actuar com a locals i es

desfeien (2-0) de l'escolar, equip representant de Capdepera i Cala Ratjada. Penúltima jornada disputada el passat 20 de març en la qual el CF Lluçmajor jugà a Ariany, contra aquest equip i que va acabar perdent (2-1) perquè amb el segon lloc assegurat no volgueren arriscar gaire. Va ser un partit molt dur, sobretot en la forma en què s'empraren alguns jugadors locals. Finalment, dia 27 de març, el Lluçmajor va rebre els blanquiblaus del Murer i encara que aquests varen començar marcant, acabaren per perdre per golejada (5-1)

RESULTATS I CLASSIFICACIONS

I VOLTA

Lluçmajor 2 - Pollença 2
S. Joan 1 - Lluçmajor 2
P. Cala d'Or 2 - Lluçmajor 7
Lluçmajor 7 - At. Sencelles 0
Marier 1 - Lluçmajor 4
Lluçmajor 1 - Búger 1
Lloret 1 - Lluçmajor 3
Lluçmajor 0 - Constància 0
Escarlar 3 - Lluçmajor 2
Lluçmajor 3 - Ariany 1
Murer 0 - Lluçmajor 0

II VOLTA

P. Pollença 2 - Lluçmajor 3
Lluçmajor 3 - S. Joan 2
Lluçmajor 3 - P. Cala d'Or 0
At. Sencelles 1 - Lluçmajor 6
Lluçmajor 3 - Marier 1
Búger 1 - Lluçmajor 0
Lluçmajor 1 - Lloret 1
Constància 0 - Lluçmajor 3
Lluçmajor 2 - Escarlar 0
Ariany 2 - Lluçmajor 1
Lluçmajor 5 - Murer 1



Leonides Gil "Leo" entrenador del CF Lluçmajor (Foto: Quintana)

TERCERA REGIONAL A

1. BUGER	21	16	4	1	66	18	36	+13
2. Lluçmajor	22	14	5	3	60	24	33	+11
3. Mariense	22	11	5	6	55	32	27	+5
4. Lloret	21	12	3	6	56	29	27	+7
5. Constància	22	9	8	5	47	27	26	+2
6. Ariany	22	8	8	6	52	35	24	+4
7. San Juan	22	8	6	8	58	50	22	
8. Murense	22	8	6	8	36	40	22	+1
9. Pt. Pollensa	22	6	7	9	36	42	19	-5
10. Escarlar	22	6	3	13	34	57	15	-7
11. Pl. Cala D'or	22	3	3	16	29	87	9	-11
12. At. Sencelles	22	0	2	20	16	104	2	-20

TERCERA REGIONAL B

1. RT. LA VICTORIA	22	19	2	1	82	14	40	+18
2. Pla de Na Tesa	22	14	4	4	50	24	32	+10
3. Son Verí	22	14	3	5	87	38	31	+9
4. Patronato	22	11	5	6	69	44	27	+3
5. Col. San Pedro	22	12	0	10	55	53	24	+2
6. Son Roca	22	11	2	9	51	44	24	+4
7. Beta	22	9	3	10	34	50	21	+1
8. Sp. San Marçal	21	5	6	10	39	44	16	-4
9. Rtvó Pl. Calvià	22	8	0	14	32	57	16	-8
10. Son Cotoner	22	4	4	14	30	72	14	-10
11. Andraixt	21	4	3	14	26	51	11	-9
12. Palmañola	22	2	2	18	18	88	6	-16

Benjamins CD Espanya

Ha començat el Play-Off

Els Benjamins del CD Espanya es disputen el títol III del Play-Off corresponent als encontres entre els primers, segons i tercers classificats dels grups. Recordem que els nostres Benjamins, en una històrica campanya han aconseguit el Primer lloc de la classificació del grup Manacor Sud aquesta temporada 1993-94.

No obstant això, els partits que s'han disputat fins ara i els que manquen són partits no gens fàcils ja que es tracta de confrontacions amb conjunts igualats (o superiors) en la majoria dels casos. Fins al moment d'escriure aquest comentari (el pròxim partit s'ha de jugar dia 6 d'abril contra el B.R. Lull) els benjamins llucmajorers porten quatre partits jugats amb dues victòries, una derrota amb lletres grosses (9-1) i un empat, la qual cosa els situa fins al moment en el tercer lloc de la classificació.

Comentem tot seguit aquests quatre encontres:

El primer partit corresponent a aquest Play-Off es va jugar a Campos contra el titular d'aquest nom. El CD Espanya va jugar J. Barceló, R. Garcies, Miquel A. Martí, T. Pastor, Ll. Abellán, M. Moragues, A. Mas,



Guille, Juanjo i M. Sánchez, jugadors dels Benjamins CD Espanya.
Foto C. Font

B. Manresa, Ll. Garí, R. Ramos i S. Canyelles. Un partit molt igualat en esforç però es veu clarament la superioritat de l'equip llucmajorer amb un resultat amb golejada de 32-8. Els gols del CD Espanya són marcats per S. Canyelles (2), R. Ramos (5), i Manresa (1), aquest transformant una pena màxima. Destacar el gran partit del davanter R. Ramos, el qual va tenir un matí inspiradíssim.

C.D. ESPANYA - PORTO CRISTO

L'inici del partit va tenir lloc a les 11'30 h. de dia 12 de març. Un segon partit

guanyat de manera consecutiva, aquesta vegada per 2-0, amb gols de Ramos i Moragues. La segona meitat va ser més igualada i per tant, va tenir més emoció ja que el porter local, J. Barceló va haver de demostrar a les seves bones qualitats de guardameta en evitar les múltiples ocasions de perill que va tenir el visitant Porto-Cristo. Els benjamins llucmajorers varen lluitar al cent per cent durant tot l'encontre malgrat aquestes continuades ocasions de l'equip forà, el qual, no obstant l'esforç, no va arribar a marcar en cap moment.

El tercer encontre va tenir lloc a Inca contra el J. Sallista i va ser, de veritat, un dia nefast per als nostres jugadors. Un 9-1 (gol de l'honor del seleccionat Canyelles) que hagués pogut veure's incrementat en més dianes, ja que el CC Espanya no va jugar sinó que es va limitar a "mirar" com ho feien de bé els inquirers. Els nou gols locals vengueren un rera l'altre i ni J. Barceló ni J. Garcias (porters del CD Espanya pogueren fer res per evitar-ho. En una paraula, un encontre per ser oblidat ja que no s'havia donat un resultat d'aquestes característiques en tota la temporada.

El darrer encontre del qual tenim notícia va ser el disputat a Llucmajor el passat dia 26 contra el Platges de Calvià, un equip molt ben conjuntat que va fer passar pena a l'afició local. No obstant això, l'empat a dos gols és un resultat, en aquest cas, positiu ja que suposa el manteniment de l'Espanya en tercera posició, encara que s'hagués pogut aconseguir la victòria si els nostres benjamins no s'haguessin "conformat". Els gols espanyistes foren aconseguits per S. Canyelles i per Miquel A. Martí.

CENTRE DE PREPARACIÓ AL PART

Catalina Serra Calafat.

Comare

També hi ha servei de
massatges terapèutics

C/ Rigo, nº 73. Tel. 66 24 90

DOLÇ I SALAT

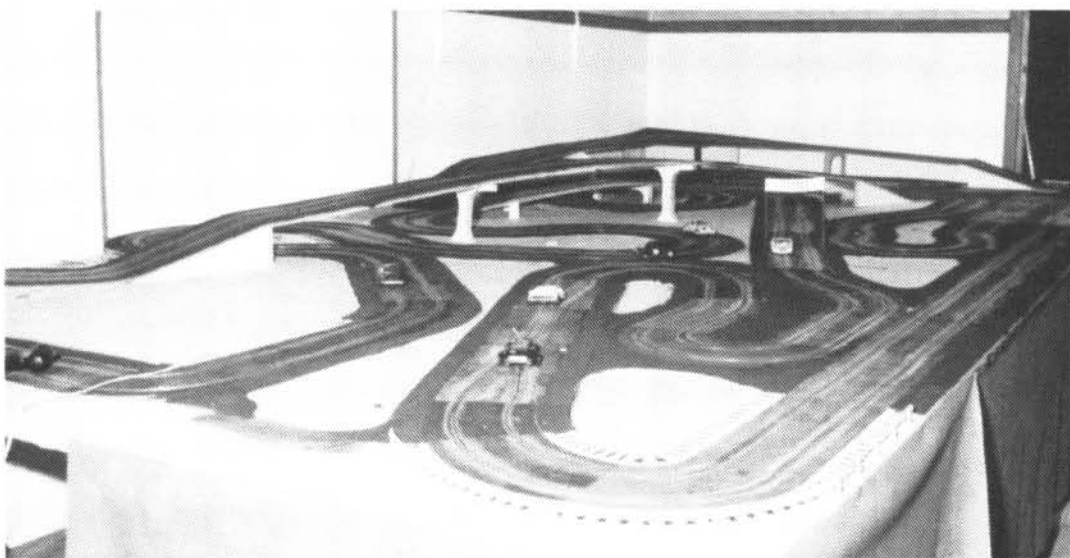
FRUITS SECS

CONGELATS

POLLASTRES A L'AST

Plaça d'Espanya, 8 - Tel. 66 24 06 - LLUCMAJOR

Circuit Scalextric



En el Bar "Salon", davant l'estàtua del Sabater de Llucmajor, s'acaba d'instal·lar un circuit Scalextric, tipus maqueta, el més modern i un dels més grans de Mallorca, amb 48 metres de pista, 2 carrils amb vores, sense desnivell,

alimentació de 16 volts i 9 ampers. La pista és tota soldada per baix i té 56 línies elèctriques. Han estat necessàries més de tres setmanes per poder-se montar, aquesta pista-maqueta.

S'hi pot practicar el Polis-

til, Scalextric i el Super-slotx i compta amb els comandaments Star Jack Stéreo.

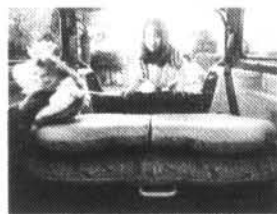
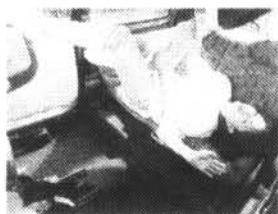
Els promotors de la pista-scalextric són Tomeu (del Bar "Salón") i Andreu González (Grues Llucmajor), que en els anys 1985-86 i 87, va participar al Cam-

pionat de Balears dins la categoria Rallys i el 89, fou Campió de Balears del Grup A, i Campió de Balears de Muntanya.

Tota la gent interessada a practicar aquest esport, per a més informació es poden adreçar a n'Andreu per tot el que fa referència a la part tècnica, cotxes, comandaments, etc. i per practicar-lo, a partir d'aquest mes d'abril, podeu fer-ho al Bar "Salon" on us esperen per intercanviar opinions, detalls, i comentaris de cara a començar en un breu espai de temps les competicions i per tal de formar, si és possible, una escuderia.

Des d'aquestes planes volem donar l'enhorabona als promotors d'aquesta pista scalextric. Sort i endavant!

Manila



BARTOMEU JAUME NADAL, S.A.

Ronda Migjorn s/n. Tels.s 66 01 40 i 66 00

Notes columbòfiles: Mes de març de 1994

El Pla de Curses, del Club Colombòfil Lluçmajorera, per al mes de març de la Temporada 1993/1994 era el següent:

*Engabiar: 2-3-94; Amolla: 5-3-94; Lloc: Eivissa; Modalitat Social: Velocitat; Modalitat Grup: Entr.

*Eng.: 9-3-94; Amoll.: 12-3-94; Lloc: Eivissa; Mod. Social: Velocitat; Mod. Grup: Entr.

*Eng.: 9-3-94; Amoll.: 12-3-94; Lloc: Calp; Mod. Social: Velocitat; Mod. Grup: V. Grup.

*Eng.: 16-3-94; Amoll.: 19-3-94; Lloc: Eivissa; Mod. Social: Velocitat; Mod. Grup: Entr.

*Eng.: 16-3-94; Amoll.: 19-3-94; Lloc: Beniarres.; Mod. Social: Velocitat; Mod. Grup: V.R. i N.

*Eng.: 23-3-94; Amoll.: 26-3-94; Lloc: Eivissa; Mod. Social: Velocitat; Mod. Grup: Entr.

*Eng.: 23-3-94; Amoll.: 26-3-94; Lloc: Calp; Mod. Social: Velocitat; mod. Grup: V. Grup.

En aquest mes de març la columbòfila llucmajorera ha duit a terme les amollades d'Eivissa, Calp i Biniares. Els coloms que els passats mesos entrenàvem a l'illa en vols de curt recorregut amb la finalitat d'augmentar la seva resistència a l'esforç i el sentit de l'orientació, han lluitat per tornar a la nostra roca des dels punts assenyalats, però les pèrdues són importants.

L'augment d'aquestes pèrdues ha centrat les xerrades dels esportistes, la majoria, consideren que el temps és el factor més important, el que més influeix en el rendiment esportiu dels coloms, però és un problema del qual es pot xerrar però que no es pot fer res per solucionar-lo.

El resultat de les cuses d'aquest mes ha estat el

següent:

CLASSIFICACIONS:

Lloc: EIVISSA

Data: 05/03/94

C. General:

1.- Salvador Paniza

2.- Janer Tomàs

3.- Bernat Bonet

C. Designats:

1.- Salvador Paniza

2.- Janer-Tomàs

3.- Bernat Bonet.

Lloc: EIVISSA

Data: 14/03/94

C. General:

1.- Bernat Bonet

2.- Janer-Tomàs

3.- Salvador Paniza

C. Designats:

1.- Bernat Bonet

2.- Janer-Tomàs

3.- Germans Ballester

Lloc: EIVISSA

Data: 19/03/94

C. General:

1.- Janer-Tomàs

2.- Joan Jaume

3.- Julià Monserrat

C. Designats:

1.- Joan Jaume

2.- Julià Monserrat

3.- Jeroni Tomàs

Lloc: EIVISSA

Data: 26/03/94

C. General:

1.- Salvador Paniza

2.- Joan Jaume

3.- Jeroni Tomàs

C. Designats:

1.- Jeroni Tomàs

2.- Francesc Roig

3.- Antoni Oliver

Lloc: CALP

Vila de la província d'Alacant p.j. de Dènia situada a 18 quilòmetres a l'Est de Callosa d'En Serrià, molt prop del penal d'Ifac, segurament pre-romana. El Terme municipal té 23,64 quilòmetres quadrats i 3.399 habitants (3.206 en el nucli) conreus mediterranis, granges avícoles, salines i pesca. (Els geògrafs grecs anomenen "KALP" el pen-

yal d'Ifac i el de Gibraltar, i a l'Orient mitjà es troben altres topònims "Calp" indicadors de penyals prominents"

Data: 14/03/94

(En aquesta cursa la classificació general i la de designats són la mateixa)

1.- Llorenç Socias amb el colom 24.562-92 blau mascle a 1.281 mxm.

2.- Julià Monserrat amb el colom 59.917-91 cendrós femella a 1.278 mxm.

3.- Jeroni Tomàs amb el colom 51.075-93 blanc mascle a 1.274 mxm.

4.- Antoni Coll amb el colom 25.274-92 pard mascle a 1.262 mxm.

5.- Climent Tomàs amb el colom 298.008-92 cendrós mascle a 1.259 mxm.

D'un total de 152 coloms engabiats se n'han enregistrat 90 el primer dia, la qual cosa fa un total del 59 %.

Lloc: BINIARRES.

Vila de la província d'Alacant, p.j. d'Alcoi, situada a la Vall de Perputxent, a 12 quilòmetres de Cocentaina. El terme municipal té 20,62 quilòmetres quadrats i 1.712 habitants. En els valls d'Alcoi conreus mediterranis, granges avícoles, pesca fluvial, fàbrica d'espardenyes, farineres i tafones.

Classificació general:

1.- Miquel Munar amb el colom 50.491-93 gris mascle a 1.324 mxm.

2.- Joaquim Janer amb el colom 51.455-93 pardo femella a 1.315 mxm.

3.- Janer-Tomàs amb el colom 50.308-93 pardo femella a 1.288 mxm.

4.- Janer-Tomàs amb el colom 50.374-93 pardo mascle a 1.285 mxm.

5.- Miquel Munar amb el colom 51.479-93 ros femella a 1.273 mxm.

Classificació designats:

1.- Joaquim Janer amb el colom 51.455-93 pardo femella a 1.315 mxm.

2.- Miquel Munar amb el colom 51.479-93 ros femella a 1.273 mxm.

3.- Bernat Bonet amb el colom 25.079-92 pardo femella a 1.201 mxm.

4.- Salvador Paniza amb el colom 277.157-90 bronze mascle a 1.147 mxm.

5.- Pere Tomàs amb el colom 25.669-92 pardo femella a 1.119 mxm.

D'un total de 146 coloms engabiats se n'han enregistrat 41 el primer dia la qual cosa fa un total del 28 %.

Lloc: CALP

Data: 26/03/94

Classificació general:

1.- Julià Monserrat amb el colom 25.487-92 cendrós femella a 1.073 mxm.

2.- Miquel Munar amb el colom 50.481-93 blau femella a 1.039 mxm.

3.- Joan Barceló amb el colom 24.705-92 pardo femella a 1.024 mxm.

4.- Jeroni Tomàs amb el colom 51.405-93 cendrós mascle a 1.019 mxm.

5.- Llorenç Socias amb el colom 50.601-93 cendrós femella a 1.014 mxm.

Classificació designats:

1.- Julià Monserrat amb el colom 25.487-92 cendrós femella a 1.073 mxm.

2.- Miquel Munar amb el colom 50.481-93 blau femella a 1.039 mxm.

3.- Joan Barceló amb el colom 24.705-92 pardo femella a 1.024 mxm.

4.- Jeroni Tomàs amb el colom 51.405-93 cendrós mascle a 1.019 mxm.

5.- Joaquim Janer, amb el colom 25.172-92 cendrós femella a 494 mxm.

D'un total de 158 coloms engabiats se n'han enregistrat 47 el primer dia, la qual cosa fa un total del

30 %.

A les tres proves de velocitat, duites a terme aquest mes de març, d'un total de 456 coloms engabiats n'han estat cronometrats 178 en el temps reglamentari i això fa un total del 39 %.

Classificacions Generals:
Classificació per Grups de les curses d'Eivissa:

Grup A: 305

Grup B: 243

Grup C: 290.

Classificació "Regularitat":

1.- Julià Monserrat

140 punts

2.- Janer i Tomàs

139 punts

3.- Llorenç Socias

138 punts

4.- Bernat Bonet 119 punts

5.- Salvador Paniza

112 punts

Classificació "Designat":

1.- Bernat Bonet 201 punts

2.- Joan Jaume 199 punts

3.- Jeroni Tomàs 197 punts

4.- Janer i Tomàs

193 punts

5.- Llorenç Socias

184 punts

Classificació "Seguretat"

1.- Janer i Tomàs

174 punts

2.- Julià Monserrat

168 punts

3.- Pere Tomàs 166 punts

4.- Bernat Bonet 145 punts

5.- Miquel Munar

135 punts

Les proves previstes per al mes d'abril són:

30-3-93, 2-4-94, Alacant,

Velocitat, V.R. i N.

6-4-94, 9-4-94, Eivissa,

Velocitat, Entr.

6-4-94, 9-4-94, Oriola,

Velocitat, V.R. i N.

13-4-94, 16-4-94, Benissa,

Velocitat, V. Grup.

13-4-94, 16-4-94, Baza, Fons, F.R. i N.

20-4-94, 23-4-94, Oriola,

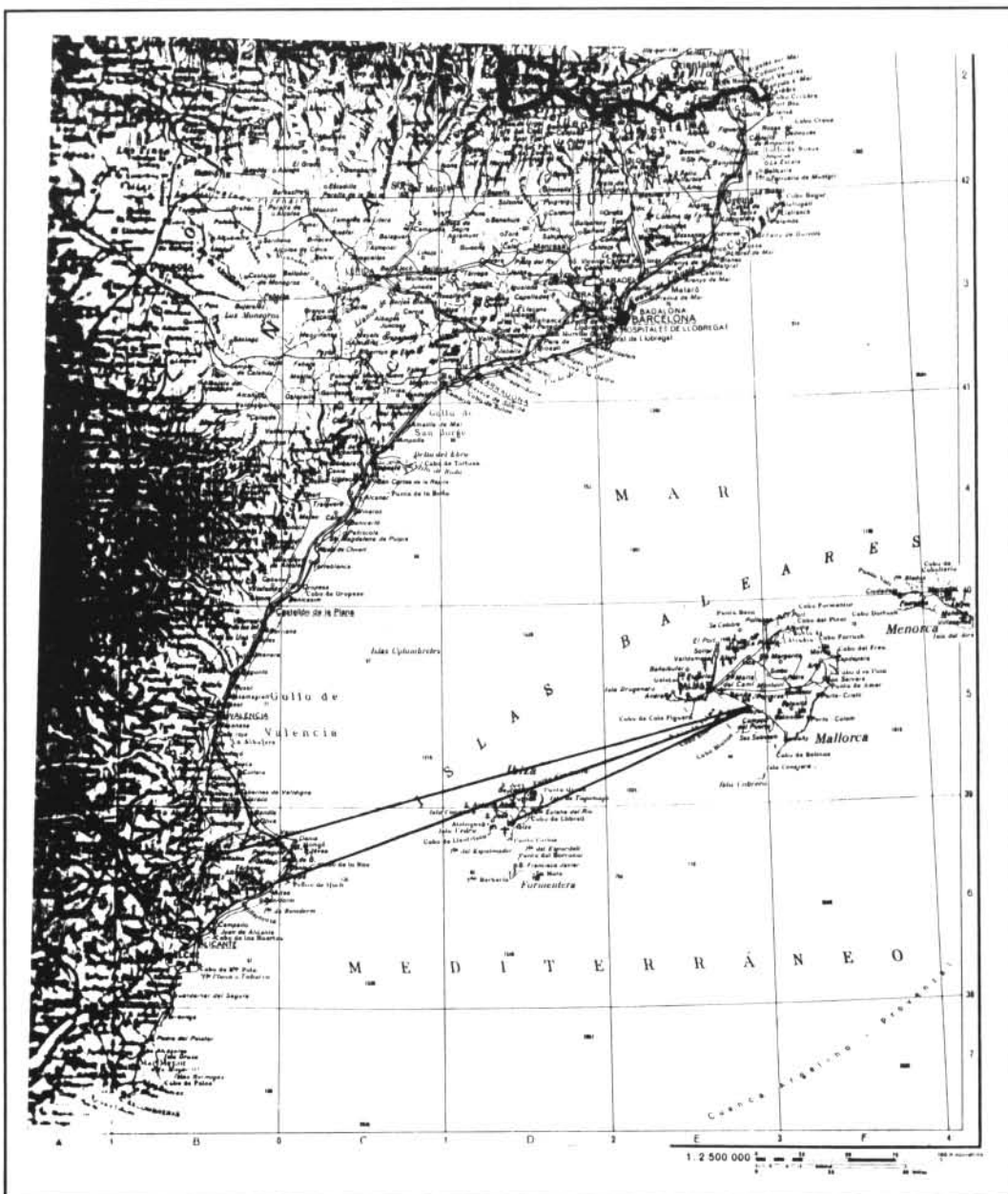
Velocitat, V.R. i N.

27-4-94, 30-4-94, Calp,

Velocitat, V. Grup.

27-4-94, 30-4-94, Campi-
llos, Gran Fons, G.F.R. i N.
29-3-94.

Joan Jaume.



SEMAR

INDUSTRIES SEMAR, S.A.

C/. Tomàs Monserrat, 6 - 8

Tel. 66 01 57 - Fax: 66 29 01 (LLUCMAJOR)

DISTRIBUCIONES



La Sirena, S.A.

EMBOTITS

CUIXOTS

FORMATGES

Avd. Carles V, s/n. Tel. 66 23 11 (Llucmajor)

Club Billar Llucmajor

Joan

Des de fa un paRell de mesos comptam amb un altre estament esportiu, el que s'ha anomenat "Club Billar Llucmajor" que ha omplert un buit que existia en aquesta modalitat a la nostra vila.

La seu social es troba al bar AKY, del carrer Ramon Llull, i la primera junta directiva ha quedat formada d'aquesta manera:

President: Bernat Pou

Vice-president: Pere. A. Ballester

Secretari: Miquel Font

Tresorer: Antoni Estelrich

Vocals: Bartomeu Coll i Joan Garcias.

Una junta que no és gaire extensa però s'ha de començar d'alguna manera. Com s'ha començat, celebrant el "Primer Torneig local a 3 bandes", patrocinat per l'Ajuntament i que en el moment de tancar l'edició, donada la igualtat



entre alguns jugadors participants, no us podem avançar, i sobretot quan el torneig es troba en ple desenvolupament. Esperam informar-vos al proper número de la revista.

Llarga vida al Club i recordeu que el que és més difícil no és començar sinó mantenir-se i solidaritzar-se, al menys a Llucmajor.

Bernat Pou, president del Club Billar Llucmajor

TENNIS

L'intercanvi entre l'Escola de tennis de Bahia's i la de Llucmajor va tenir lloc, en partides de tornada, el passat 20 de març al Camp Municipal d'Esports de Llucmajor. Els resultats són aquests:

BAHIA'S

Agueda Font 7/5
Suan Martínez 7/2
A. Font 7/0
Laura 7/6
Sebastià Coll 7/4
Laura 5/7
S. Coll 3/7

Elaine Lewis 2/0
Carme Morales 2/0
Begoña Cabanillas 1/2
Paul Miller 1/2
Clara Verdera 0/2
Carmen Morales 2/0

Paul Miller 2/0

Lisa Miller 1/4
Enrique Cabanillas 4/3
Trina Lewis 3/4
Esperança Riutort 1/4
T. Lewis 0/4
Teresa Morales 1/4
E. Riutort 1/4

Marta Amengual 4/1
Angela Verdera 0/4

C.T. LLUCMAJOR

Jordi Martí 0
Maria Magdalena 0
Rosa Monserrat 0
Francisca Oliver 0
Francisca Oliver 0
R. Monserrat 1
J. Martí 1

Pedro Clar 0
Gaspar Adrover 0
Biel Adrover 1
Joan Crespí 1
Jaume Vidal 1
David Rigo 0

Sebastià Maimó 0

Jaume Salvà 1
Toni Clar 0
T. Clar 1
Joan Miquel 1
Jaume Salvà 1
Neus Mari 1
Juan del Rio 1
Pep Llull 0
Maria Antònia 1

Va vèncer l'equip de l'escola Tennis Llucmajor per 12 a 11.

El torneig INTERCLUB entre el Club Tennis Llucmajor i el Club Tahoe, dirigit el primer per Guillem Socias i el segon per Pasqual Maroto va quedar així:

INDIVIDUAL

J. Carles Lluch va vèncer a Angel Prats: 7/5, 7/5
Guillem Socias va vèncer a Toni Terrassa per 6/3, 2/6, 7/5
Bartomeu Monserrat (abandonament) - Jesús García, 7/5, 0/2

Llorenç Clar va vèncer a Nioclau Maroto per 6/0, 6/0

DOBLES

C. Lluch - G. Socias venceren a la parella formada per G. Tomàs - T. Terrassa, 6/1, 7/6, 7/5

P. Bagur - M. Noguera (abandonament) venceren a la parella J. García - A. Prats per 4/6, 5/4

El resultat global va ser CT LLUCMAJOR 4 - TAHOE 2

FORN DE PA
I
PASTISSERIA

Ca'n Lluc

Sant Llorenç, 78 - A - Tel. 66 06 69
LLUCMAJOR (Mallorca)

NAIXEMENTS

- Antoni Miquel Roig i Crespi-
llo, fill d'Antoni i Catalina nasqué
el 19-1-94

- Adrià Chaves i Chacón, fill
de Manela i Alons nasqué el 2-2-
94

- Cintia Jurado de Luis, filla de
Vicenç i Maria Antònia nasqué el
30-1-94

- Josep Antoni Garí i Frias, fill
de Miquel i Maria Neus nasqué el
5-2-94

- Maria Francesca Castell i Au-
let, filla de Rafel i Maria Coloma
nasqué el 9-2-94

- Josep Almagro i Peset, fill de
Ferran i Francesca nasqué el 10-2-
94

- Antoni Ginard i Moyà, fill
d'Antoni i Maria Salut nasqué
l'11-2-94

- Maria Isabel Vidal i Rodrí-
guez filla de Berna i Sofia nasqué
l'11-2-94

- Soraya Torres i Souto, filla de
Joaquim i Maria del Pilar nasqué
el 16-2-94

- Sonia Rojo de la Torre, filla
d'Àngel i Maria Consuelo, nas-
qué el 2-3-94

- Caterina Maria Bonnin i Fiol,
filla de Josep i Antònia nasqué el
8-3-94

MATRIMONIS

- Joan Fructuoso Baidez i Ma-
ria del Rocío Chanuzo Juzgado es
casaren el 5-2-94 a l'Església de la
Lactància.

- Manuel Crespo Rodríguez i
Joana Bover Llompart es casaren
el 17-2-94 al Jutjat de Pau

- Joan Saus Palmer i Magdale-
na Gual Malimón es casaren el 5-
12-93 a l'Església de Ntra Sra. de
Gràcia.

- Ernest Rodríguez Endrino i
Maria Jesús Merino Fons, es casa-
ren el 19-2-94 a l'Església de la
Lactància.

- Josep Maria Naranjo Pérez i
Silvia Díaz Díaz es casaren el 26-
2-94 a l'Església de la Lactància.

- Miquel Àngel Soler Barranco
i Maria Dolors Contero Villena es
casaren el 15-1-94 a l'Església de
Sant Bonaventura.

- Jordi Torre Gimeno i Maria
Teresa Rivera Fernández es casa-
ren el 5-3-94 a l'Església de la
Lactància.

- Manel Martín Hidalgo i Ma-
ria Isabel Pozo Martínez es casa-
ren el 14-3-94 a l'Església de Sant
Miquel

- Josep Noguera Ribas i Maria
Elena Rodríguez Buendía es casa-
ren el 19-2-94 a l'Església de Ntra.
Sra. de Gràcia.

- Joan Noguera Vidal i Joana
Maria Tomàs Cardell es casaren el
26-2-94 a l'Església de Ntra. Sra.
de Gràcia.

DEFUNCIONS

- Elena Vicario i Zurdo, morí
l'1-2-94 als 24 anys.

- Francesc Oliver i Sbert, morí
el 12-2-94 als 79 anys

- Maria Prohens i Grimalt, mo-
rí el 12-2-94 als 85 anys.

- Margalida Torrens i Berga,
morí el 13-2-94 als 73 anys.

- Joan Guasp i Torrens, morí el
15-2-94 als 91 anys

- Celestina Remedios Díaz i
Padilla, morí el 2-3-94 als 92 anys

- Antoni Pugi i Oliver, morí el
5-3-94 als 81 anys

- Àngel Medina i Campos, mo-
rí el 6-3-94 als 68 anys

- Antònia Rusiñol i Bauzà, mo-
rí l'11-3-94 als 88 anys.

- Margalida Salvà i Ros, morí
el 14-3-94 als 57 anys

- Damià Coll i Tomàs, morí el
17-3-94 als 85 anys.

- Josep Torrano i Gil, morí, el
18-3-94 als 67 anys

- Llorença Julvez i Tejero, morí
el 26-3-94 als 76 anys.

- Teresa Juárez i Saez, morí el
18-3-94 als 46 anys.

- Maria Taberner i Monserrat
morí el 28-3-94 als 79 anys.

- Maria Vidal i Monserrat morí
el 31-3-94 als 72 anys.

EURO - IDIOMAS
Ilucmajor

*Aprenen idiomes amb grups molt
petits amb professors amb experiència
nadius i llicenciats*



Acadèmia d'Idiomes
Carrer Rei Jaume II, 48 Ilucmajor Tel. 66 1133

Sopa de lletres

L	S	S	D	O	Z	S	R	S	I	S	S
O	O	H	M	O	J	G	U	O	E	Z	O
D	T	O	L	B	M	D	F	I	O	S	D
Z	V	E	I	A	J	O	R	R	A	J	R
I	U	C	T	D	O	E	G	I	T	A	I
A	S	A	Z	H	R	S	M	F	R	R	A
F	A	Z	A	R	A	I	F	T	O	I	Y
A	S	H	E	U	L	U	B	I	L	A	I
I	E	F	H	A	C	L	A	L	R	Y	M
F	Z	S	U	R	I	L	T	M	B	F	L
A	L	L	E	D	A	T	U	I	C	R	J
R	A	R	Y	E	U	N	M	U	N	I	F
Z	Y	M	E	R	C	A	D	A	L	P	U
A	R	A	B	O	N	S	P	Q	T	E	C

6 pobles de l'Illa de Menorca

Solució del mes passat

- Silbercocs
- Pebres
- Bamba
- Llet
- Nadal
- Patata
- Verdura
- Trempó
- Peix
- Raïssons
- Torró
- Pagesa
- Tapada

Pes forat des moix



És una llàstima que aquesta venedora hagi de sofrir les inclemències del temps en un cantó com aquest.

Si l'ONCE li posàs una cabina a una de les amples voreres de la Plaça, a més d'estar millor, els vianants -que han de passar pel cantó amb més trànsit de la vila- no es veurien en la necessitat d'haver de botar de l'estreta vorera posant en perill la seva integritat física.

TERESETES!

Aprofitau aquesta avinentesa
que vos brinden

"ELS TRES TRANQUILS"

És un obsequi que fan a Lluçmajor

Al Teatre dels Seràfics de Lluçmajor

a les 5 de l'horabaixa

27 de març
24 d'abril

22 de maig
26 de juny (darrer dia)

NUEVO
PASSAT



**Detrás de las grandes pasiones,
siempre hay buenas razones.**



SEAT

**Rubí Automóviles
Llucmajor, S.A.**

Cra. Arenal s/n - Tel. 66 02 34 - 66 16 18

AUTO-ELECTRIC
Barceló
S.L.

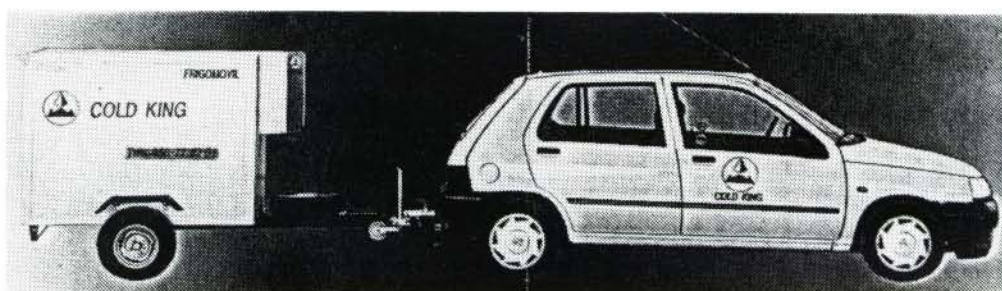


NOVEDAD MUNDIAL

FRIGOMOVIL

Mod. PATENTADO

**El Primer
Remolque
Frigorífico de sus
Características**



**TALLER: Ronda Ponent, 26 - Tel. 66 01 70
07620 LLUCMAJOR**

**TIENDA: P.A. Mataró, 55 - Tel. 66 01 70
07620 LLUCMAJOR**